

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp

Contents

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp	1
1. Chương 1: Loại Đàn Ông Như Anh, Thiên Di Tôi Không Cần!	2
2. Chương 2: Lục Thần Về Nước!	2
3. Chương 3: Tôi Giúp Anh Thoả Mãn	3
4. Chương 4: Tôi Muốn Anh!! (h Nhẹ)	4
5. Chương 5: Đêm Mê Loạn (18+)	5
6. Chương 6: Quen Như Không Quen!	6
7. Chương 7: Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi..	8
8. Chương 8: Anh Ghen À!?	9
9. Chương 9: Càng Sớm Càng Tốt	10
10. Chương 10: Bồi Dưỡng Chút Tình Cảm..	11
11. Chương 11: Hâm Hại Cô..!	13
12. Chương 12: Trừng Trị Ả!!	14
13. Chương 13: Hâm Hại Cô..! ²	15
14. Chương 14: Là Vợ Sắp Cưới Của Tôi..	16
15. Chương 15: Leval	17
16. Chương 16: Hôn Lễ - Nhận Ra Cô..	18
17. Chương 17	20
18. Chương 18: Ghen	21
19. Chương 19: Bị Ốm ¹	22
20. Chương 20: Bị Ốm ²	23
21. Chương 21: Bị Bắt Cóc	24
22. Chương 22: Sáng ‘mưa’ (18+)	25
23. Chương 23: Lưu Manh (nhẹ)	26
24. Chương 24: Cô Yêu Anh Rồi Ừ? (18+)	27
25. Chương 25: Lời Thổ Lộ..	29
26. Chương 26	30
27. Chương 27: Đổi Cách Xưng Hô	31
28. Chương 28: [ngọt]	32
29. Chương 29: Ghen	34
30. Chương 30: Trừng Phạt & Quan Tâm (18+)	35
31. Chương 31	36
32. Chương 32	37
33. Chương 33: Đoạn Cuối	39

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp

Giới thiệu

× Nhân vật chính:- Nam: Lục Thần Thần- Nữ: Hàn Thiên Di× Đôi dòng:- Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp là truyện đầu tay

1. Chương 1: Loại Đàn Ông Như Anh, Thiên Di Tôi Không Cần!

Hôm nay là kỷ niệm 3 năm quen nhau của Thiên Di và Gia Quý. Nhân ngày hôm nay cô đã mua sẵn những bộ đồ lót để trao thứ cô vẫn luôn giữ gìn suốt 25 năm qua cho hắn thay món quà tặng hắn nhân ngày này. Nhưng khi cô về ngôi nhà chung của mình và hắn, cô đã thấy những thứ đáng lí ra cô không nên thấy:

- “Các người..” Cô trừng mắt nhìn 1 đôi nam nữ đang làm chuyện khá bình thường của các cặp đôi tình nhân, nhưng với vị trí của cô và hắn thì việc làm của hắn và cô gái kia không danh chính ngôn thuận chút nào.
 - “Kìa! Cô bạn gái của anh nhìn thấy rồi kìa!” giọng ả nũng nịu với hắn khiến cho cô sồn gai ốc.
 - “Các người rời khỏi nhà tôi ngay!” Cô cao giọng, mắt tròn to nhìn vào đôi nam nữ đang ân ái với nhau
 - “Nhà cô từ bao giờ thế?” hắn cau mày nhìn cô, giọng như muốn trêu tức cô
 - “À! Tôi quên mất là nhà này tôi đã trao toàn quyền quản lý cho anh, với cả căn nhà này đã ô uế từ khi 2 người làm chuyện kinh tởm đó rồi” Cô nhếch môi cười, giọng vẫn đều đều che đi sự đau khổ
 - “Nếu cô biết điều như vậy rồi thì sao không biết điều cho trót luôn đi?” Hắn thản nhiên nói “mau thu dọn hành lý của cô rời khỏi căn nhà này”
 - “Đồ của tôi mua lại không mấy hồi, đồ đó coi như tôi để lại cho cô gái kia làm của hồi môn cho 2 người” Cô cười khổ nói, nói xong cô quay mặt định bước ra ngoài thì...
 - “À! Còn chuyện này nữa, Thiên Di! chia tay đi” Gia Quý cất giọng nói, trong tay vẫn đang ôm ả tiểu tam
- Nghe được hắn nói như vậy cô khựng lại, nghiêng đầu mắt liếc phía sau, lạnh lùng nói: “Câu này là tôi nói cho anh nghe mới đúng. Loại đàn ông như anh, Thiên Di tôi không cần”

- To be Continued -

- -

- Mong mọi người ủng hộ truyện chữ đầu tay của Kie
- Mọi góp ý xin được tiếp thu

2. Chương 2: Lục Thần Về Nước!

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 2

Thiên Di sải từng bước chân nhỏ trên đường, tuy nói là nhỏ nhưng mỗi bước chân mà cô bước đi đều trông rất nặng nhọc. Trong lòng cô bây giờ như bị một nhát dao đâm một phát chí mạng, thực sự rất đau, đau tột cùng..

Cô yêu hắn suốt 3 năm qua, vì hắn từ chối biết bao nhiêu chàng trai tốt để rồi bây giờ cô mới nhận ra: tình cảm cô trao cho hắn suốt 3 năm tuổi xuân đó cũng không bằng một cô gái xa lạ lên giường với hắn, thỏa mãn hắn chưa đến 1 ngày.

- Cô vẫn cứ phải bước trên đường như vậy đến khi có một chiếc taxi đậu lại trước mặt cô, bác tài xế gương mặt phúc hậu nói: “cháu gái, có muốn đi đâu không?”

- Nghe nghe tài xế nói như vậy cô mở cửa ngồi vào ghế sau: “hộp đêm gần nhất” không để bác tài hỏi cô trả lời thẳng
 - Bác tài nghe cô nói vậy liền nhìn vào kính chiếu hậu thấy nét mặt cô không tốt, liền nói: “khuya như vậy rồi đến những nơi đó không tốt đâu hay là cháu tìm một nơi nào đó nghỉ ngơi trước đi”
 - “vậy đến khách sạn Lục Xá” cô thấy bác tài nói đúng liền trả lời
 - Khách sạn Lục Xá -
 - “Chào Hàn tiểu thư” nhân viên lễ tân lễ phép cúi đầu chào cô
 - “Không cần khách sáo vậy đâu, tôi đến đây chỉ là muốn đặt một phòng để nghỉ qua đêm thôi!” Cô khẽ mỉm cười để đáp lại lời chào của nhân viên lễ tân
 - “Phòng của tiểu thư là phòng VIP 102!” một nhân viên lễ tân nhanh nhẩu cúi đầu đưa thẻ phòng cho Thiên Di
 - “Đưa lên phòng cho tôi 1 chai rượu, còn thẻ này tôi trước giờ không quen xài..” Cô lạnh lùng nói
 - “Vậy tiểu thư chờ tôi một lát, tôi lấy rượu rồi lên mở cửa phòng cho tiểu thư” lễ tân trả lời cô
- Vừa lúc Thiên Di cùng nhân viên lễ tân đó rồi đi Lục Thần xuất hiện.
- “Mừng cậu chủ về nước” nhân viên lễ tân còn lại hớn hởi cười khi thấy Lục Thần
 - “Tôi muốn nghỉ lại một đêm, mai tôi mới về nhà” Lục Thần lạnh lùng trước giờ ai cũng biết nên thấy cách nói của anh như vậy cũng không lấy gì làm lạ
 - “Đây phòng VIP 102 của cậu” nhân viên lễ tân thấy thẻ phòng VIP 102 được đặt sẵn trên quầy nên đưa cho anh.

To be continued

- —

Cho xin nút sao đi ạ

3. Chương 3: Tôi Giúp Anh Thoả Mãn

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackei

Chap 3

Khu vực VIP - Phòng 102

Cạch!

Lục Thần mở cửa phòng bước vào rồi khóa trái lại, anh bây giờ cảm thấy trong người khá mệt mỏi nên khi bước vào phòng anh vội cởi bỏ chiếc áo vest mình đang khoác bên ngoài ra rồi nằm ập xuống giường. Cũng vì mệt mỏi như thế anh chìm vào giấc ngủ rất nhanh.

Lục Thần đâu hề biết lúc anh đang ngủ say giấc thì trong phòng tắm có 1 cô gái đang khoả thân ngâm mình trong bồn tắm, miệng nói lầm bầm rồi tự mình chuốc say mình chứ!

Thiên Di choàng chiếc áo ngủ rồi bước ra khỏi phòng tắm, trước đó cô đã tắt đèn nên cũng không tiện mở vì cô nghĩ sẽ đi ngủ ngay. Nhưng khi cô bước đến giường nằm xuống thì cô đã nằm lên một vật gì đó cứng rắn không giống như sự mềm mại của nệm như cô tưởng tượng

- “Vật” ở dưới cảm thấy bản thân khó chịu nên mở mắt tỉnh dậy: “Cô gì ơi! Cô là ai vậy?”

- “Tôi hỏi anh là ai mới đúng!” Nghe Lục Thần nói Thiên Di hốt hoảng bật ra khỏi giường, chân chạy đến chỗ công tắc bật đèn nhưng bật mãi không lên “Tình huống cấp bách vậy mà lại ngắt điện, khách sạn 5 sao kiểu gì vậy chứ”
- “Đây là phòng tôi đã đặt, tôi hỏi cô sao lại ở trong phòng tôi?” anh chau mày hỏi cô
- “Đây là phòng 102 đúng không?” Cô luống cuống hỏi bật lại
- “Đúng và đây là phòng tôi đã đặt” anh trả lời
- “Ngắt điện thì không thể dùng điện thoại bàn được, aiza tình huống gì đây” cô nghĩ
- “Phụ nữ bây giờ manh động thật, tự ý vào phòng trai, câu dẫn, đào mỏ trai” anh chế giễu nói
- “Anh...” chưa kịp nói hết câu cô đã khựng lại rồi nghĩ tới cảnh cô vừa mới thấy hồi chiều của người mình tin tưởng, yêu thương nhất.
- “Tôi làm sao?” anh chau mày
- “Tôi có ý này.. bây giờ tôi giúp anh thoả mãn, sáng mai coi như 2 ta chưa từng quen biết, anh thấy sao” mỗi câu mỗi chữ cô nói ra rất khó khăn
- “Phụ nữ như các người, tôi không biết là đã trải qua bao nhiêu đàn ông rồi ha” giọng khinh bỉ
- “Tùy anh nghĩ” cô lạnh nhạt nói
- “Có chút thú vị, từ trước tới giờ chưa có ai lên giọng đó với mình, người phụ nữ này đúng là có khí chất” anh thầm nghĩ. “Cô giúp tôi thoả mãn thật chứ?” anh ghé sát vào tai cô thì thầm khiến cô rùng mình run nhẹ lên
- “Coi như tôi chưa nói gì vậy..” giọng cô vẫn đều đều, bình tĩnh.
- “Đâu có được nói lời phải giữ lời chứ” anh vừa nói vừa cười, giọng nói khiến cô rùng mình một lần nữa.
- “Vậy...” Cô chưa kịp nói hết câu, đôi môi anh đào của cô đã bị bạc môi mỏng của anh khoá lại
- “Cô khiêu khích tôi trước, đến lúc tôi hưng bạo đừng trách tôi, hãy tự trách bản thân cô ấy” anh buông môi cô ra rồi nói, nói xong lại áp bạc môi mỏng của mình lên môi cô hưng bạo như muốn xe nát môi cô...

To be continued

- _____

Xin nút sao nha

4. Chương 4: Tôi Muốn Anh!! (h Nhẹ)

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 4

Đầu lưỡi không xương của Lục Thần từ từ tách môi Thiên Di ra, xông vào khoang miệng càn quét, hút hết một ngọt của môi cô

- “Ừm...” cô hết không khí vỗ lên vai anh, anh hiểu ý liền buông môi cô ra cho cô hô hấp.

Buông tha môi cô nhưng môi anh không buông tha cho cơ thể của cô, di chuyển xuống phần cổ liếm mát để lại những dấu “yêu”. Tay anh đang đặt sau lưng cô không yên vị di chuyển dần sang 2 bầu ngực đầy đà của cô, ra sức nhào bóp, những thứ không liên quan nhanh chóng được bàn tay rắn chắc cởi bỏ quăng đi. Bàn tay của anh vẫn tùy ý xoa bóp, tạo nên khoái cảm cho cả 2 người.

- Một bàn tay anh di chuyển xuống nơi nữ tính của cô, anh dùng 2 ngón tay của mình cho vào bên trong nơi sâu thẳm nhất của cô, làm cho cô khẽ phát ra những tiếng kêu ma mị: “Ừm...Dừng lại..”
- Anh nghe cô nói vậy liền bỏ hai ngón tay ra, cảm giác nơi đó trống rỗng khiến cô hụt hẫng. Dục vọng lấp đầy tâm trí cô, bây giờ chỉ muốn được lấp đầy: “ừm...dừng..”
- “Chẳng phải cô kêu tôi dừng lại sao?” Anh cau mày khó hiểu
- “Không lẽ tôi kêu anh cái gì anh cũng làm theo à” vừa nói xong cô muốn đào một cái lỗ chui xuống, xấu hổ quá mà.
- “Vậy cô nói muốn tôi đi..” anh nhận được sự tích cực từ cô, giọng giễu cợt.
- “Anh đừng có mà được nước làm tới” cô gắt anh.
- “Không nói thì thôi vậy..” Anh nhún vai, định bước xuống giường
- “Này...tôi muốn anh..” Cô cảm thấy khó chịu trong người khi không được thảo mãn, cắn răng nói
- “Tôi vẫn chưa thấy được sự thành thật” Anh quay mặt lại nhìn cô, môi hơi cong lên hài lòng
- “Này...anh dừng..” Chưa kịp nói xong môi anh đào của cô đã bị bạc môi mỏng của anh khoá lại
- “Em có thành ý như vậy, chẳng lẽ tôi lại để em thất vọng” nói xong anh lại tiếp tục hôn cô, hôn điên cuồng.

To be continued

Cho xin nút sao

5. Chương 5: Đêm Mê Loạn (18+)

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 5

- “Vậy không phải là anh cũng cần được thỏa mãn sao?” Thiên Di khoé miệng hơi cong lên
- “Em đúng thật rất biến thái..” Lục Thần đáp lại cô, tay anh dần di chuyển xuống nơi từ bao giờ đã ẩm ướt của cô rồi dùng 2 ngón tay len lỏi vào bên trong
- “Ừm...” Cơ thể cô như có một nguồn điện xẹt qua, phát ra những tiếng ma mị
- “Tôi không chịu được nữa rồi, là vì em đó” anh nói xong liền cho côn thật ngoại cỡ của mình vào nơi sâu thẳm nhất của cô
- “a...đau..thứ đó..không vừa đâu” Cô hốt hoảng vì thấy côn thật của anh rất lớn, thật sự rất lớn
- “em ồn ào quá..ừ” nói rồi anh lấy bạc môi mỏng của mình áp lên đôi môi anh đào của cô như muốn cô đỡ ồn ào
- “rách mất..ừ” cô cuống lên khi thấy côn thật của anh đã vào sâu hơn bên trong cơ thể của cô.
- “của em chặt quá, thả lỏng ra..ừ” nói rồi anh nâng 1 bên chân của cô lên để côn thật của anh có thể tén sâu vào bên trong cô hơn
- “a..đau...chậm thôi..” Cô đập tay lên vai anh.
- Khi nghe thấy cô nói như vậy anh rất muốn làm chậm lại nhưng dục vọng trong anh không cho phép “Tôi không không chế được..”
- Cứ như vậy cả hai triền miên suốt đêm đến khi cơ thể cô rã rời: “Tôi mệt quá.. tôi muốn nghỉ ngơi”

Nghe cô nói một anh cũng dừng lại để cô nghỉ ngơi nhưng không rút côn thịt to lớn của mình ra khỏi cơ thể cô

- “sao không rút nó ra?” cô thấy anh không có ý định rút vật to lớn kia ra khỏi cơ thể mình, liền lên tiếng
 - “một lúc nữa thôi, tôi lỡ yêu cơ thể này mất rồi, sáng mau cô bỏ đi thì nó sẽ nhớ ”cô bé” của cô lắm..” giọng anh trầm xuống, tình nghịch như một đứa trẻ
 - “Tên biến thái này cũng có lúc dễ thương thế nhỉ?” cô thầm nghĩ rồi nhắm mắt lại chìm vào giấc ngủ.
- Đợi cô ngủ say anh rút côn thịt của mình ra khỏi cơ thể cô, nhẹ nhàng vén những lọn tóc rối trên gương mặt cô lên hai vành tai
- “Trái tim tôi lỡ rung động vì em rồi” anh nhỏ nhẹ nói, nói xong liền nằm xuống ôm cô ngủ

- —

Trời tờ mờ sáng Thiên Di đã tỉnh dậy, bây giờ người của cô còn đang ê ẩm nhất là phần bụng dưới vì đêm hôm qua. Cô nhẹ nhàng nhắc tay của Lục Thần đang ôm cơ thể mình ra vô tình làm anh tỉnh giấc

Cô rón rén bước vào phòng tắm, tắm rửa sạch, quần áo chỉnh tề rồi lấy những đồ của mình còn sót lại trong phòng. Trước khi đi cô không quên lại gần phía giường nói câu tạm biệt anh, khi quay đi thì tay bị anh nắm lại làm cô hơi giật mình nhưng chỉ là anh mơ ngủ thôi, cô nhẹ nhàng nhắc tay anh ra rồi bước ra khỏi phòng.

Sau khi cô bước ra khỏi phòng anh choàng tỉnh dậy, thứ để anh có thể nhận ra cô là hình xăm ngôi sao nhỏ trên phần thịt giữa ngón trỏ và ngón cái ở bàn tay phải. Cô muốn quên anh như vậy, quên kí ức của đêm hôm qua như vậy nên lúc cô định đi anh cũng không nín kéo cô làm gì.

Anh rời giường, đi đến phòng tắm, tắm rửa, quần áo tươm tất chỉ còn thiếu cái áo vest tối qua tiện tay vút lên giường, anh lại giường lấy chiếc áo vest thì thấy một vật đỏ hồng trên drap giường: “lần đầu của em sao?”

To be continued

- —————

Xin nút sao

6. Chương 6: Quen Như Không Quen!

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 6

Tại tiệm đá quý Ruxby

- “Lấy tôi sợi dây chuyền này” Thiên Di đảo mắt nhìn một lúc lâu mới thấy được một sợi dây chuyền ưng ý
- “Lục à! Em thích sợi dây chuyền kia” một cô gái đang khoác tay một người đàn ông chỉ vào sợi dây chuyền Thiên Di vừa chọn, nũng nịu nói
- “Dạ thưa hai vị đây, cửa hàng của chúng tôi chỉ còn duy nhất một sợi dây chuyền này thôi.” Nhân viên cúi đầu lễ phép nói
- “Tôi đến trước, tôi chọn trước, thì sợi dây đó phải là của tôi” cô cương nghị nói
- Sau khi nghe Thiên Di nói, một trào những suy nghĩ lùa về trong đầu của Lục Thần: “giọng nói, tính cách sao có thể giống đến vậy..?”
- “Lục à! Lục” cô gái đó nũng nịu nói

- “Chỉ là một sợi dây chuyền thôi mà, có thể mua sợi khác” Lục Thần hoàn hồn trả lời khéo
- “Nhưng mà người ta thích sợi dây chuyền đó cơ” giọng muốn chảy thành nước
- “Tôi đến trước và quyền sở hữu nó thuộc về tôi” cô trừng mắt nhưng giọng vẫn đều đều
- “lấy tôi sợi dây chuyền đó, tôi không thể để cho cục vàng của tôi buồn được” anh lạnh lùng nói với nhân viên
- “tôi chọn nó trước” giọng cô đều đều, kiên nghị
- “ai làm chứng cho cô?” anh cau mày nói
- “nhân viên ở đây có thể làm chứng” cô quay một vòng nhìn hết các nhân viên còn các nhân viên thì im như hến chỉ biết cúi đầu
- “bộ dạng như cô làm sao mà có thể đủ tiền mua được nó chứ?” người phụ nữ kia nhìn hết từ trên xuống dưới, người cô trông rất bình dân lên giọng giễu cợt
- “Vậy tôi nhường lại sợi dây chuyền cho cặp đôi này” cô quay sang nhìn nhân viên nói
- “tôi nói trúng tim đen của cô rồi” ả khinh bỉ
- “Tôi nhường lại cho cô là vì cảm thấy không biết tại sao mình lại đi tranh giành một món đồ với một người không có mắt thẩm mỹ như cô thôi!” cô nhếch môi cười
- “cô” ả định tiến tới tát Thiên Di thì Lục Thần cản lại “bớt làm càn”

Thiên Di xoay mặt rời đi. Lục Thần sau khi thanh toán sợi dây chuyền cho ả kia xong thì nói: “Tôi cho cô luôn sợi dây chuyền đó và sau này cô đừng đến tìm tôi nữa”

- “Lục!Lục” ả gọi anh nhưng anh không thèm đếm xỉa quay mặt rời đi luôn.
- -
- Tối hôm đó tại Hàn gia -
- “Bố! Bố cho con vào công ty làm đi, con nhàn rồi hoài chán quá!” Thiên Di nhõng nhẽo với bố mình
- “Được rồi, con muốn làm chức vụ gì?” Hàn Thiên Quốc nhã nhặn hỏi cô con gái cưng của mình
- “Làm công việc càng thấp càng tốt, con không muốn người ta nói con cậy vào gia đình” Cô hớn hở
- “Vẫn còn thiếu một chân trợ lý cho phòng kế toán, nhưng công việc này..” ông chưa kịp nói hết câu thì đã bị cô ngắt lời: “Không sao đâu bố, con gái của bố giỏi mà”
- “Vậy sáng mai bắt đầu đi làm được rồi, à mà Lục Thần về nước rồi đấy, ở công ty nhớ gây ấn tượng tốt một chút” ông khuyên
- “Về sớm vậy á? Mà thôi không sao cả..” Cô hơi ngạc nhiên
- “Con nghỉ sớm đi mai còn đi làm, công việc trợ lý nặng nhọc lắm đấy.”
- “Tuân lệnh bố!!” Cô nhí nhảnh (ở nhà con nít bao nhiêu ra đường lạnh nhạt bấy nhiêu -.-)
- -

Sáng hôm sau - Công ty Lục Hàn

- “Chào buổi sáng mọi người, đây là trợ lý mới của phòng kế toán chúng ta..” Trưởng phòng kế toán giới thiệu Thiên Di cho mọi người đúng lúc Lục Thần vừa đến
- “Chào tổng giám đốc!!” Nhân viên thấy Lục Thần liền cúi đầu chào. “Vị hôn phu của mình mới về nước thì phải gây ấn tượng tốt một chút” cô thầm nghĩ trong đầu rồi quay sang nhìn Lục Thần...

To be continued

Cho xin nút sao

7. Chương 7: Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi..

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 7

Thiên Di quay mặt lại nhìn Lục Thần và nhớ ra sáng hôm qua đã đụng độ với người này, gây ấn tượng không hề tốt chút nào, thực sự rất muốn tìm một cái lỗ chui xuống a! Nhưng trách cô được à, chính hôm qua cô thấy vị hôn phu của mình đi với một người phụ nữ khác, không trách cô được phải trách anh quá nhiều người theo đuổi thôi..

- “Cô gái là ai?” Anh chỉ tay vào Thiên Di hỏi trưởng phòng kế toán (Trưởng phòng Kim)
- “Đó là trợ lý mới của phòng kế toán thưa giám đốc” Kim lễ phép trả lời câu hỏi của anh
- “Kêu cô ta vào làm trợ lý riêng cho tôi..!” Anh vẫn lạnh lùng ngoài mặt nói.. (Trong thì ngược lại nha)
- “Vâng” Kim cúi đầu thay lời chào
- “Này, em chuyển qua làm trợ lý cho tổng giám đốc nha” Kim tiến lại gần Thiên Di nói với cô
- “Sao? Em không..” Cô chưa kịp nói hết câu đã bị trưởng phòng Kim cắt lời: “Em không muốn cũng phải muốn, một khi tổng giám đốc đã muốn gì thì phải làm theo như vậy không mất việc như chơi”
- “Nhưng mà...” cô phụng phịu nói
- “Không nhưng nhị gì hết!” Kim gắt cô: “Em phải thương chị chứ, em không làm chị mất việc đấy”

Một vài phút sau - Phòng Tổng giám đốc

- “Trợ lý..!” Lục Thần cao giọng kêu trợ lý
- “Tổng giám đốc cần gì?” Thiên Di cúi đầu, không dám nhìn thẳng mặt anh
- “Pha cho tôi ly cafe” Anh giọng lạnh nói
- “Vâng!” Cô tuân lệnh quay mặt đi pha cafe cho anh

Khi cô rời khỏi phòng đi pha cafe cho anh thì trong phòng anh gọi điện thoại cho Thư ký kiêm trợ lý (Phong Lâm) của mình

- “Alo..Anh điều tra cho tôi trợ lý mới hôm nay, tôi cho anh 10 phút phải mang qua phòng cho tôi”
- “Vâng thưa anh..!” đầu dây bên kia khó xử trả lời

10 phút sau thư ký của anh đi vào phòng đúng lúc Thiên Di mang cafe vào

- “Cô ra ngoài đi, có việc tôi sẽ gọi” Giọng anh vẫn lạnh như băng
- “Vâng..!” Cô cúi đầu thay lời chào rồi đi
- “Đây là những tài liệu anh cần biết..!” Đợi cô ra ngoài Phong Lâm đưa tài liệu của cô cho Lục Thần
- “Ừ, để đó rồi ra ngoài đi” Anh gạt đầu rồi đuổi khéo Lâm Phong ra ngoài

Lục Thần cần xấp tài liệu Phong Lâm vừa đưa đọc qua một lượt: “Hoá ra em là vị hôn thê của tôi.. hành em một chút cũng không sao cả..” (ác thế bố)

- “Trợ lý..” anh cao giọng gọi cô
- “Cần gì thưa anh?” cô cúi đầu chào anh

- “Cô tên gì, đến bây giờ tôi còn chưa biết!?” Anh ngẩng mặt lên nhìn cô
- “Tôi tên Thiên Di thưa anh!” Cô vậy cúi đầu tránh ánh mắt của anh
- “À.. mà tôi không ngờ người giành đồ có giá trị cao với tôi lại làm một nhân viên quèn đây” Anh cau mày, giọng giễu cợt muốn làm khó cô
- “Coi như tôi có mắt như mù, nhưng giành đồ với một cặp đôi quyền quý thì tôi cũng hơi tự trách bản thân đó” Cô vẫn không chịu thua, nói xéo anh
- “Coi như tôi bỏ qua cho cô. Bây giờ cô phân chia hết những tài liệu này cho tôi, tôi cho cô từ bây giờ đến giờ nghỉ trưa” anh đưa mấy chồng tài liệu cho cô
- “này là muốn làm khó người mà” Cô nhận công việc anh giao rồi lẩm bẩm nói

Giờ nghỉ trưa - Phòng Tổng giám đốc

- ”Đây.. việc anh giao cho tôi đã hoàn thành, bây giờ tôi có thể nghỉ trưa được chưa?
- “Ừ” anh gật đầu coi như đồng ý

Tại một quán cafe gần công ty

- “Anh tìm tôi có việc gì” Thiên Di cau mày nói với Gia Quý
- “hai ta quay lại đi” Gia Quý nắm tay Thiên Di..

To be continued

Xin nút sao

8. Chương 8: Anh Ghen À!?

- “Hừ, bao nhiêu chuyện anh gây ra cho tôi như vậy..anh nghĩ tôi sẽ quay lại với anh à?” Thiên Di hừ nhẹ một cái, vừa nói vừa cổ giật tay ra
 - “Anh xin lỗi, anh biết mình sai rồi..” Gia Quý cau mày, cổ tỏ ra tội nghiệp để được thương hại
 - “Nếu anh hẹn tôi ra đây để nói chuyện này thì sau này đừng bao giờ hẹn nữa” Cô đứng lên định rời đi thì bị tay hắn níu lại
 - “Anh buông ra” Cô cao giọng gắt hắn, cổ đẩy tay ra
- Bỗng Lục Thần đến giật tay cô ra khỏi tay hắn, kéo cô về phía mình
- “Anh là thằng nào..?” hắn cau mày
 - “Tôi hỏi anh câu đó mới đúng đây” Anh nhếch mép khinh bỉ
 - “Tôi là bạn trai của cô ấy, còn anh là gì..?” Hắn tỏ ra mình thắng thế nhưng bị anh bật lại một cách choáng váng: “Bạn trai à? Thiên Di là hôn thê của tôi”
- Không chỉ một mình Gia Quý bất ngờ, đến cả Thiên Di còn bất ngờ nữa cơ mà: “Lục Thần biết rồi? Biết mà vẫn hành hạ mình thế à..!” cô thầm nghĩ
- “Thiên Di đây chỉ là một trò đùa đúng không?” Hắn chỉ tay vào Lục Thần hỏi Thiên Di
 - “Anh nên chấp nhận sự thật đi, chúng tôi cuối tháng sau sẽ cưới nhau” Cô khoác tay Lục Thần nói
 - “Không ngờ em lại thay người khác nhanh như vậy..” Hắn chỉ tay vào anh và cô nói

- “Chẳng phải anh thay nhanh hơn tôi sao?” cô nhú một bên mày nói, gương mặt tỏ ra ngây ngô

Hắn thua thế hoàn toàn, bỏ đi

Thấy hắn đi mất hút cô liền bỏ tay đang khoác tay anh ra

- “Hoá ra anh biết rồi..!” cô gật gật đầu quay đi

- “Biết thì mới bắt quả tang em tình tứ với người đàn ông khác chứ” Anh quay lại theo cô nói

- “Anh ghen à!?” Cô quay mặt lại cau mày hỏi anh

“ ... ”

Cô nói anh ghen, chính bản thân anh cũng không biết câu trả lời nữa. Hỏi anh có cảm giác thân quen với cô từ lúc nào? Câu trả lời anh cũng không biết - Hay là bởi vì cô có ‘một giọng nói, một tính cách’ giống cô gái cùng lên giường với anh hôm trước chăng? Anh lỡ yêu người con gái hôm đó mất rồi..

To be continued

- _____

- Chap này hơi ngắn -

- Xin nút sao đi -

9. Chương 9: Càng Sớm Càng Tốt

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 9

- “Tôi đùa thôi, không cần phải căng vậy đâu, hết giờ nghỉ trưa rồi đó..” Thiên Di thấy Lục Thần vẫn đơ người, liền cất giọng để anh “hoàn hồn”

- “Ừ.” Anh dừng những suy nghĩ lại, trả lời cô rồi cùng cô đi vào công ty

- Tại công ty -

- “Chị nhìn kìa, mới vào công ty mà đã định cướp Lục Thần của chị rồi kìa” Hải Chi nhìn về phía Lục Thần và Thiên Di rồi chỉ tay nói với Thanh Ly

- “Kệ ả đi, chị có kế hoạch rồi..” Thanh Ly nhìn theo hướng Hải Chi chỉ rồi nhếch mép cười

- Phòng Tổng giám đốc -

- “Sao em không nói với tôi, em là hôn thê của tôi” Lục Thần cau mày, ra vẻ trách móc Thiên Di

- “Là không có cơ hội nói mà anh cũng đi tìm hiểu rồi còn gì..” Cô là quá oan ức nha

- “Còn nếu tôi không đi tìm hiểu thì khi nào tôi mới được biết đây hả..?” Anh vẫn tỏ vẻ trách móc cô

- “...” Cô là một người rất thông minh trong việc giao tiếp nhưng trước mặt anh cô 99% thua thế (tội chị quá)

- “Tối nay tôi sẽ bàn bạc với gia đình tôi và gia đình em, cho ta làm đám cưới sớm hơn một chút..” Anh nhìn xuống xấp tài liệu tiếp tục làm việc, nói với cô mà không thèm nhìn mặt cô (Khinh người thế anh)

- “Sớm hơn..?” Cô ngạc nhiên, mắt tròn to nhìn anh

- “Em ngạc nhiên gì chứ? Đám cưới sớm là điều tất nhiên, trễ một chút để em dây dưa với mấy thằng con trai ngoài kia à..!” Anh mắt rời khỏi xấp tài liệu ngược lên nhìn cô

- “Vậy không phải là anh cũng vậy à..!” Cô trách ngược lại anh..

Anh nghe cô nói “Vậy không phải là anh cũng..” suy nghĩ trong đầu anh lại lừa về: “Trùng hợp...Trùng hợp thôi!”

{“Vậy không phải là anh cũng...” Trích lời của Thiên Di ngay đoạn đầu tiên của Chap 5}

- “Tôi nói trúng tim đen rồi à, sao đơ ra đó rồi vậy?” Cô thấy anh không trả lời liền cất giọng nói

- “Cô ra ngoài đi, chuyện đám cưới sớm hơn chắc chắn tôi sẽ bàn với cả 2 gia đình” Anh ngừng mạch suy nghĩ, tiếp tục tập trung vào làm việc đuổi khéo cô ra ngoài

- “Nhưng...” cô thấy anh chăm chú làm việc nên không nói nữa, bước ra ngoài.

- Tối hôm đó - Hàn gia

- “Bác!Cháu đến đây là để bàn về chuyện đám cưới với Thiên Di” Lục Thần vào nhà và được Thiên Quốc mời ngồi xuống ghế rồi nói

- “Sao..? Cháu muốn hoãn à?” Thiên Quốc cau mày

- “Không..cháu muốn tổ chức sớm hơn, càng sớm càng tốt!” Anh bình thản trả lời

- To be continued -

- _____

Xin nút sao

10. Chương 10: Bồi Dưỡng Chút Tình Cảm..

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 10

- “Bác cứ tưởng chuyện gì, chuyện này thì theo ý cháu..” Thiên Quốc cười

- “Cuối tháng này, bác thấy thế nào?” Lục Thần hài lòng nói tiếp.

- “Được, càng sớm càng tốt mà..” Thiên Quốc nụ cười vẫn hé trên môi, đáp lại anh.

Từ bao giờ Thiên Di từ trên lầu bước xuống đã nghe hết cuộc nói chuyện của hai người ”Cuối tháng này? Sớm vậy sao?

- “Chuyện hệ trọng phải càng sớm càng tốt chứ con!” Thiên Quốc nhìn lên Thiên Di nói

- “Tôi thấy bác nói đúng..” anh nhất trí với Thiên Quốc

- “hai người... thật là không nghĩ cho suy nghĩ của người trong cuộc mà..” Cô ầm ức

- “Sáng mai là cuối tuần, tôi dẫn em đi xem váy cưới..” anh làm lơ lời nói của cô và tiếp tục chuyện của mình

- “Được!” Cô chợt nghĩ ra vì sự nghiệp của mình phải đám cưới với anh càng nhanh càng tốt

- “Mai tôi qua đón em..” anh hài lòng, môi cong cong nụ cười

- Sáng hôm sau -

Lục Thần đỗ xe trước nhà Thiên Di để chở cô đi xem đồ cưới, cô mặc một bộ đồ đen xì bước vào xe anh.

- “Em đi dự đám tang à?” Anh trêu cô

- “Nó còn nhạt hơn là đi dự đám tang nữa..!” Cô lạnh lùng trả lời

- “...” Câu nói vô tình của cô khiến anh câm lặng

Anh quay sang nhìn cô, thấy cô chưa thắt dây an toàn liền cúi người gần cô với lấy dây an toàn thắt vào..

- “Tôi tự làm được mà..” Tim cô khẽ nhanh một nhịp

- “Tự làm được sao không làm mà phải để tôi làm cho vậy?” Khoé môi anh hơi cong lên

- “Là tại chưa kịp làm anh đã làm rồi thôi.” Cô hơi lúng túng

- “Ai biết được” Anh nhún vai rồi tập trung lái xe

- Vera Wang -

- “Tôi thấy bộ váy cưới này rất hợp với Hàn tiểu thư, nó được chính tay bà Vera Wang thiết kế riêng cho cô..” Nhân viên chi nhánh đưa ra một bộ váy cưới lung linh với màu trắng tinh tế nói.

- “Em thấy sao?” Lục Thần nhìn vào bộ váy cưới rồi nhìn Thiên Di

- “Lấy nó đi..!” Cô chỉ tay vào bộ váy cưới đó nói..

- “Hàn tiểu thư có muốn thử không ạ..?” Nhân viên cười, hỏi cô.

- “Không cần đâu, tôi nhìn qua là biết rất vừa với tôi rồi còn chính tay bà Vera Wang thiết kế nữa, thật là vinh hạnh” cô khẽ cười, giọng đều đều trả lời

- “Vâng..” nhân viên thái độ vẫn rất tốt

- “Cô cứ trừ vào thẻ cho tôi, phí tôi chịu..” anh nói với người nhân viên

- “Vâng thưa anh!” Nhân viên cúi đầu chào

- Trên xe -

- “Cuối tháng này là cưới rồi đó..!” Anh bình thản lên tiếng phá vỡ bầu không khí yên lặng giữa hai người

- “Thì sao?” Cô cau mày nhìn anh

- “Có muốn bồi dưỡng chút tình cảm trước khi cưới không?” Anh gian xảo trả lời

- “Tôi đói rồi đi ăn trước đi rồi tính..” cô lúng túng trả lời anh, mắt rời khỏi anh.

- “Được.! Em đừng nghĩ sau khi ăn xong tôi sẽ quên chuyện này” Hấn vẫn tỏ ra gian xảo

- “...” Cô câm lặng, không còn từ bào để tả nổi nữa với người đàn ông này, bá đạo, quá bá đạo!

Anh lái xe tới nhà hàng “Foxod”: ” Em đói mà, ta vào đây ăn cái đã, rồi tôi sẽ nói “chuyện kia” với em tiếp..” anh nhìn cô, miệng hơi nhếch lên cười

- “Anh...” Cô hơi bức xúc

- “Tôi làm sao cơ..?” Anh cau mày nhìn cô

- “Lưu manh..” Cô thốt ra hai từ này lòng nhẹ nhõm hẳn

- “Rồi tôi sẽ cho em biết thế nào là lưu manh” anh gian xảo nhìn cô “còn bây giờ thì đi ăn thôi..!”

To be continued

- _____

Cho xin nút sao

11. Chương 11: Hãm Hại Cô..!

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 11

Sau khi ăn xong - trên xe

- “Ăn hả hê rồi, bây giờ tôi nói đến chuyện ”bồi dưỡng tình cảm” được chưa?” Lục Thần cố tình nhấn mạnh 4 chữ bồi dưỡng tình cảm
- “Tôi và anh chỉ là kết hôn để cho sự nghiệp của cả hai gia đình phát triển tốt thôi, hoàn toàn hôn nhân này không bắt nguồn từ tình cảm nên việc bồi dưỡng chắc là không cần rồi!” Thiên Di nhanh trí nghĩ ra
- “...” Thấy anh cảm lạnh cô khẽ cười, trong lòng vui sướng vì cô vừa được thoát nạn.

Một ngày làm việc mới tại công ty - Vào giờ nghỉ trưa

- “Này, cô là người mới phải không? Dạo này tôi hơi bận hôm nay tôi mời cô đi ăn coi như là làm quen..” Thanh Ly lại gần Thiên Di, vỗ vai cô
 - “Được thôi.!” cô gật đầu đồng ý
- Căn-tin của công ty
- “Này! Thanh Lý, em ở đây” Hải Chi cao giọng gọi Thanh Ly
 - “Lại kia, tôi giới thiệu cho cô người này..” Thanh Ly kéo tay cô đến chỗ Hải Chi
 - “Đây là Hải Chi, còn tôi là Thanh Ly, rất vui được làm quen với cô..” Thanh Ly chỉ tay vào Hải Chi giới thiệu
 - “Ừ! Tôi là Thiên Di..” Cô lạnh nhạt trả lời
 - “...”
 - “Hay để em đi lấy thức ăn cho hai người” Hải Chi thấy tình hình rối rắm lên tiếng phá tan sự im lặng
 - Thanh Chi và cô cùng gật đầu.
 - “Này thì chảnh này..” Hải Chi trộn một phần cơm với thuốc xổ và một phần cơm không trộn bỏ vào khay và đưa ra cho Thanh Ly và Thiên Di...
 - “Đây của cô! Đây của chị” Hải Chi đưa phần gần cô hơn cho Thanh Ly.
 - “Vậy cô không ăn à!?” Cô hơi nghi ngờ dò hỏi
 - “À...” Hải Chi lúng túng
 - “Vậy cô ăn phần của tôi đi.!” Thiên Di đẩy phần cơm của mình cho Hải Chi
 - “Không, lúc này chị em tôi cũng ăn một chút đồ ăn nhanh rồi nên ăn chung cũng đủ no rồi..” Thanh Ly giải vây cho Hải Chi
 - “Đúng rồi.!” Thấy cô nhìn mình Hải Chi trả lời vội
 - “Vậy ăn đi thôi.!” Cô nhún vai rồi, cúi đầu ăn
 - Hai ả kia nhìn cô cười
 - “Tôi đi vệ sinh một lát” Cô đứng dậy đi vào nhà vệ sinh
 - “Cách của chị, quá ác nha” Hải Chi nhìn Thanh Ly cười
 - “Để cho nó biết thế nào là cướp người của chị” ả cười sung sướng, nhìn về hướng nhà vệ sinh

To be continued

Cho xin nút sao

12. Chương 12: Trùng Trị Á!!

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 12

Sau khi 2 ả tiện nhân “Hải Chi và Thanh Ly” ăn cơm thì bị đau bụng

- “Em bỏ cả vào phần cơm này à?” Thanh Ly ôm bụng, mặt nhăn nhó nhìn Hải Chi
- “Nêu em bỏ thì em ngu gì mà ăn..” Hải Chi cũng ôm bụng, trả lời Thanh Ly rồi cả hai cùng ôm bụng đi vào nhà vệ sinh

Khi 2 ả đi vào nhà vệ sinh thì thấy Thiên Di đang rửa tay.

- “Là cô làm đúng không?” Thanh Ly đến gần Thiên Di
- “Tự mình chuốc lấy, bây giờ đổ cho ai?” cô lạnh lùng trả lời rồi vẩy tay bước ra ngoài
- “Cô!!” Thanh Ly cao giọng vì đau bụng quá liền chạy vào wc

Flashback

Vào lúc 2 ả thấy cô đi cùng Lục Thần thì Kim đang ở gần đó, nghe thấy hết cuộc hội thoại của 2 ả nói với nhau rồi nói lại với cô kêu cô cảnh giác.

Lúc Hải Chi đổ thuốc vào phần cơm thì vô tình Kim nhìn thấy, lại gần nói chuyện với Hải Chi rồi tráo phần cơm được trộn thuốc và phần chưa được trộn lại với nhau rồi tìm cách kết thúc cuộc trò chuyện để rời đi, ả không biết nên đã đưa nhầm phần đã trộn thuốc cho Thanh Ly

- End flashback -

Hết giờ nghỉ trưa - Phòng Tổng giám đốc

- “Phong Lâm! Buổi công tác ngày mai thế nào rồi?” Lục Thần nói với thư ký
- “Thế nào là thế nào ạ?” Phong Lâm chưa hiểu ý anh hỏi lại
- “Lịch trình.!” anh cau mày, lạnh lùng nói
- “Thưa anh là đêm nay sẽ bay và bay về là sáng thứ hai tuần sau” - (đang là thứ tư) Phong Lâm điềm tĩnh trả lời
- “Tôi biết rồi, anh ra ngoài được rồi” Anh vẫn chăm chú vào màn hình máy tính
- “Vâng!” Phong Lâm bước ra cửa và thấy Thiên Di “Cô đang làm gì ở đây vậy?”
- “À...ờ...” cô lúng túng “chết tiết bị bắt quả tang rồi” cô thầm nghĩ
- “Mà ngày mai tổng giám đốc đi công tác à? Ở đâu thế?” cô tò mò hỏi Phong Lâm
- “Đúng...” Phong Lâm chưa kịp nói hết câu thì bị anh cắt lời “Kêu cô ấy vào đây”
- “Tổng giám đốc gọi cô, tôi đi trước!” Phong Lâm cúi đầu rồi rời đi
- “Aiza, chết rồi...” Cô thầm nghĩ, bước vào phòng rồi nhẹ nhàng đóng cửa lại
- “Em có thói nghe lén người khác nói chuyện từ từ bao giờ vậy?” Mắt anh đang nhìn vào màn hình máy tính bỗng ngửa lên nhìn cô

- “Là vô tình đi ngang qua nghe thấy thôi..” cô đảo mắt “mà mai anh đi công tác thật à!?”
- “Ở thành phố SA, đêm nay tôi sẽ đi..” anh trả lời câu hỏi của cô
- “Vậy anh đi mấy ngày” cô tiếp tục hỏi
- “Chuyện này phải xem xét cái đã, không nói trước được” Giọng anh hơi đều đều nói
- “Tại sao?” cô cau mày nhìn anh khó hiểu
- “Em thử nghĩ xem..!” Giọng anh hơi có ý cười
- “Vẫn là không thể hiểu nổi được anh” cô cau mày hờn dỗi
- “Rồi rồi.. Vì nó phụ thuộc vào mức độ nhớ em trong tôi được chưa!” Anh khẽ mỉm cười

To be continued

Cho xin nút sao

13. Chương 13: Hãm Hại Cô..! ²

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 13

Một ngày làm việc mới - Vì Lục Thần đi công tác nên Thiên Di không có việc gì làm đành xuống làm trợ lý tạm thời cho phòng kế toán. Chẳng may Hải Chi và Thanh Ly lại lạm dụng điều đó để trả thù cô..

- “Này đi pha cho tôi một ly cafe.” Thanh Ly ra lệnh cho cô
- “Tôi biết rồi!” Cô khẽ gật đầu rồi rời đi pha cafe

Sau khi pha xong

- “Cafe của cô!” Cô đưa tách cafe đang còn nóng hổi cho ả.
- Ả cố tình hất tay khiến cho ly cafe rơi vào người cô may mà cô né kịp nhưng không tránh khỏi một vài thương tích nhỏ - bị bỏng ở tay
- “Có sao không?” Kim thấy chuyện liền lại gần hỏi cô
 - “Không sao, chỉ là bị bỏng nhẹ thôi, rửa với nước lạnh sẽ hết..” Cô trả lời
 - “Thật xin lỗi cô nha, tôi không cố ý đâu” Ả giả nai, định quay đi
 - “Cô cứ tưởng xin lỗi là xong à?” Thiên Di nắm tay Thanh Ly lại
 - “Cô muốn làm gì?” ả quay đầu lại, nhún vai
 - “Để rồi xem..” Cô lạnh lùng nói

Vì thua thế nên Thanh Ly vội vàng bỏ đi

- “Có thật là không sao không?” Kim cau mày
- “Chỉ là bỏng nhẹ thôi, không sao cả..” Cô cười nhẹ trả lời Kim
- “ừ” Kim gật đầu yên tâm

Vào hai ngày sau đó cô vẫn làm trợ lý cho phòng kế toán, tay hơi sưng lên vì lần trước bị bỏng. Thì Lục Thần đi công tác về - Phòng Tổng giám đốc

- “Anh về sớm thế?” Cô lấy làm lạ hỏi anh
 - “Tôi mới đi có hai ngày mà em xem tay em nó như thế nào rồi hả? Nếu tôi đi lâu hơn thì em còn làm sao nữa đây.” Anh nhìn xuống tay Thiên Di rồi cau mày trách móc - Vì cô bị bỏng ở tay trái nên anh vẫn chưa thể nhận ra.
 - “Là sơ ý nên mới bị bỏng thôi, không quá nặng nề!” Cô sờ nhẹ lên vết bỏng nói
 - “Là người nào làm?” Anh cau mày hỏi cô
 - “...” cô không trả lời anh
 - “Em nói đi, cần gì phải sợ người đó chứ..” Anh nhấn nhó
 - “...” cô vẫn im lặng, không lên tiếng
 - “Em không muốn nói tôi sẽ không ép em, em ra ngoài đi..” Anh cúi xuống bàn làm việc nói
- Khi cô ra khỏi phòng, anh liền cầm lấy điện thoại bàn nhấn dãy số của phòng Kế toán
- “Alo!! Cô kêu Thanh Ly và Hải Chi lên đây cho tôi..” Từ đầu dây bên kia còn có thể nhận thấy anh rất tức giận, âm khí ùng ùng
 - “Tôi biết rồi, không còn gì tôi cúp máy trước..” Trưởng phòng Kim vẫn thấy việc này khá bình thường nên rất bình thản trả lời (Đụng đến hôn thê của anh thì việc anh trả thù lại thì là điều quá bình thường)

To be continued

Cho xin nút sao

14. Chương 14: Là Vợ Sắp Cưới Của Tôi..

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 14

- “Giám đốc cho gọi chúng tôi!” Hai Chi và Thanh Ly đồng thanh nói
- “Hai cô biết tin gì chưa?” Lục Thần vẫn cúi đầu vào làm việc lạnh lùng nói với hai ả.
- “Tin gì thưa giám đốc!” Thanh Ly vẻ mặt hớn hờ, nghĩ: “Tăng lương hay thăng chức đây?”
- “Cô tự nghĩ xem” Anh ngẩng đầu lên nhìn ả
- “Là tăng lương hay là thăng chức vậy?” ả lộ rõ vẻ vui sướng
- “Em thấy giám đốc khá khắt khe, không phải thưởng đâu, có thể là phạt đấy..” nghe Thanh Ly nói vậy Hải Chi gật gạt tay Thanh Ly nói nhỏ.
- “Hai cô từ hôm nay chính thức bị đuổi việc” Anh cương nghị nói
- “A...anh không đùa chứ..” Thanh Ly hoang mang, mặt nhấn nhó
- “Cô nghĩ tôi giống đang đùa với cô lắm sao?” Anh cau mày
- “Vì lý do gì chứ?” ả oan ức
- “Cô thử nghĩ xem cô và cô ta nữa đã gây ra chuyện gì?” Anh nói rồi chỉ vô Hải Chi
- “Là vì con nhỏ Thiên Di kia sao?” ả cau mày
- “Con nhỏ?” Anh nhấn mặt

- “Năng lực của con nhỏ đó có bằng em không mà anh đuổi em và Hải Chi vì một con nhỏ nhân viên mới chứ?” Á vừa ầm ức vừa căm giận Thiên Di
- “Thiên Di là người do chủ tịch Hàn chọn vô cô có thể nói không có năng lực sao? Thế chẳng khác gì cô nói chủ tịch Hàn không biết chọn người cả..” Anh lạnh lùng trả lời
- “Ý em không phải thế mà là cô ta là người mới làm sao anh có thể thay một người mới bằng hai người đã làm việc nhiều năm ở công ty như vậy được..” Á vẫn không chịu thua, vẫn cố gân cổ lên nói.
- “Nếu cô cương quyết như vậy thì tôi nói luôn ”Thiên Di là vợ sắp cưới của tôi“, là ”con gái của chủ tịch Hàn“. Vậy đủ thuyết phục để có thể đuổi cả hai chị em cô ra khỏi công ty chưa hả?” Câu nói của anh vừa dứt, nó như một cú đánh chí mạng vào trọng tâm của đối phương, làm cho đối phương phải gục ngã, thua trận
- “...” Thanh Ly câm lặng
- “Tôi mong sau hôm nay, ngày mai không thấy hai cô ở công ty này nữa, còn bây giờ ra khỏi đây, khuất mắt tôi đi!” Anh điềm tĩnh tiếp tục tập trung vào công việc.

Sáng hôm sau - Công ty

- “Sao hôm nay tôi không thấy Thanh Ly và Hải Chi vậy?” Thiên Di nói chuyện với trưởng phòng Kim
 - “Em vẫn chưa biết chuyện gì à? Hôm qua hai người đó đã bị tổng giám đốc đuổi việc rồi!” Trưởng phòng Kim thản nhiên nói như chưa có chuyện gì xảy ra
 - “Đuổi việc...” cô ngạc nhiên, rồi trầm nghĩ “Vì mình sao?”
- Sau đó Thiên Di đi vào phòng tổng giám đốc...
- “Cốc...cốc...”Tiếng cô gõ cửa
 - “Vào đi!!” Anh cao giọng
 - “Sao anh lại đuổi việc Thanh Ly và Hải Chi?” Cô cau mày hỏi anh
 - “Chuyện của công ty em không cần để ý đến đâu..” Anh ngẩng đầu nhìn cô, nói rồi lại cúi đầu xuống làm việc.
 - “Sao lại không chứ? Tôi là vợ sắp cưới của anh đó!” Cô cương nghị nói

To be continued

Cho xin nút sao

15. Chương 15: Leval

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 15

- “Tôi là vợ sắp cưới của anh đó!” Vừa nói xong Thiên Di như muốn cắn đứt lưỡi của mình ngay lập tức, là quá xấu hổ a!!
- “Em cũng thích nghi được việc đó rồi à, có phải quá muộn không?” Lục Thần trêu chọc cô
- “Tôi không tra hỏi anh nữa, anh không muốn nói thì tôi cũng chẳng ép anh” cô làm lơ lời nói trước của anh rồi bước về phía cửa

- “Vì em đó!!” Anh thấy cô định bước ra ngoài rồi vội lên tiếng nói khiến bước chân cô khựng lại, tim cô bỗng chệch một nhịp, khựng lại một chút rồi cô ở lại trong t

x bước ra coi như chưa nghe thấy gì.

Tối hôm đó - Phòng Thiên Di - Hàn Gia

- “Alo! Ngày mai tôi qua đón em..” Lục Thần gọi điện thoại cho Thiên Di

- “Có chuyện gì sao?” Cô lạnh nhạt trả lời đầu dây bên kia

- “Có” Anh nói dứt khoát

- “Được.. tôi cũng có chuyện muốn nói với anh..” Cô nói rồi cúp máy không để anh trả lời

Sáng hôm sau...

- “Anh có chuyện gì nói đi..” cô ngồi lên xe lạnh lùng nói

- “Em cũng có chuyện nói với tôi mà em nói trước đi!” Anh lái xe lăn bánh chạy đi

- “Tôi và anh sau khi kết hôn chỉ được diễn tròn vai vợ chồng trước mặt người khác, còn khi có tôi và anh thì không cần thiết..” Cô không cưỡng ép liền nói trước cho vừa lòng đôi bên

- “Tùy em vậy, à mà Leval tặng chúng ta một chuyến đến thành phố SS thay quà ta kết hôn đấy..” Anh tập trung lái xe, nói

- “Tự nhiên lão ta tốt thế à?” Cô nhếch môi khinh bỉ

- “...”

Công ty - Phòng Tổng giám đốc

- “Đây là mọi âm mưu của Leval, anh xem qua đi..” Phong Lâm đưa một sấp tài liệu cho Lục Thần

- “Ừ.. cậu ra ngoài trước đi, tôi sẽ bàn với cậu sau..!” anh nhìn vào sấp tài liệu Phong Lâm vừa mang đến rồi nói

- “Ừ.” Phong Lâm cúi đầu bước ra ngoài

Thành phố SS - Phòng làm việc của Leval

- “Mọi chuyện sao rồi?”

- “Đã chuẩn bị xong hết, chỉ còn chờ hai đứa nhóc đó kết hôn thôi.”

To be continued

- Bí kịch bản => truyện nhạt

- Xin nút sao

16. Chương 16: Hôn Lễ - Nhận Ra Cô..

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 16

Thiên Di mặc một bộ váy cưới màu trắng tinh khôi, với đường may rất tỉ mỉ và thiết kế rất kỹ lưỡng tiến vào lễ đường cùng Lục Thần - mặc một chiếc áo vest đen khoác bên ngoài, bên trong mặc một cái áo sơ mi trắng cùng quần tây đen.

Đứng trên bậc lễ đường, cha xứ tiến hành nghi thức cưới đến khi trao nhẫn cho nhau thì Lục Thần nhìn thấy hình xăm ngôi sao nhỏ ở tay phải của Thiên Di trùng với cô gái đêm hôm đó đã cùng anh mây mưa...

- “Linh cảm của mình là đúng sao.?” anh trầm nghĩ về mặt vừa bắt ngờ, vừa vui mừng

- “Ngày đeo nhẫn đi..” Cô thấy anh thần thờ liền nói để anh hoàn hồn, âm thanh rất nhỏ chỉ đủ để cho cô và anh nghe

Sau khi tiến hành nghi thức cưới xong thì cha xứ đọc câu nói quen thuộc của mình, đến phần thoại của Thiên Di, cô nhẹ nhàng nói: “Con đồng ý.” và anh cũng vậy

- “Từ giờ hai con đã chính thức là vợ chồng của nhau..” Cha xứ kết thúc câu nói cuối cùng thì bên dưới lễ đường đã reo nhau: “hôn đi!!”

- Thiên Di và Lục Thần không giống như những cặp vợ chồng khác, họ không đến với nhau vì tình yêu mà đến với nhau vì sự nghiệp. Vì thế so với yêu cầu hôn của quan khách thì thực sự khó đáp ứng được, Lục Thần hiểu chuyện liền nói nhỏ với Thiên Di: “Em không để cho quan khách thất vọng chứ..”

- “Sẽ không rồi..” nói dứt câu, cô áp môi mình vào môi anh một cái nhẹ nhàng rồi lấy ra

Hôn lễ kết thúc, quan khách cũng đã ra về sau buổi chung vui.

- “Sao mặt anh hầm hầm thế.?” Thiên Di nhìn nét mặt của Lục Thần không tốt liền lên tiếng nói

- “Em trao lần đầu cho ai rồi.?” anh cau mày trách cô

- “Lần đầu? Lần đầu gì?” Cô không hiểu ý anh, liền cau mày hỏi.

- “Còn lần đầu gì nữa..” anh cao giọng

- Cô suy nghĩ một lúc rồi nói: “Thì có làm sao, đó là chuyện riêng của tôi, không phải chuyện anh cần quan tâm”

- “Vậy người đàn ông đó đâu rồi.?” anh diễn xuất vẫn rất tốt, tỏ vẻ mình không biết chuyện gì cả để có thể trách hờn cô

- “À...ờ thì...” Cô ấp úng

- “Đang ở trước mặt em đó.” Anh cao giọng

- “Sao...sao có thể?” cô ngạc nhiên

- “Sao lại không, trước lúc em đi không một lời từ biệt em còn đến gần tôi, lúc đó tôi đã nắm tay em lại chẳng may thấy hình xăm trên tay em, không vậy thì làm sao tôi có thể nhận ra em được hả?” anh cao giọng, hờn dỗi

- “...”

- “Em nói đi, nếu lần đó người trong phòng đó không phải là tôi mà là một người đàn ông khác thì sao hả?” anh áp sát người mình, ép cô vào tường.

- “...” Tim cô bây giờ bỗng chệch một nhịp

To be continued

- Chuẩn bị H

- Xin nút sao

17. Chương 17

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tien Blackie

Chap 17

Tối hôm diễn ra lễ cưới

- “Ngày mai là đi đến thành phố SS rồi đấy” Lục Thần thấy Thiên Di ngồi thẫn thờ trong phòng tân hôn
- “Thì làm sao?” Cô nhún vai quay sang nhìn anh
- “Em soạn đồ đi, sáng mai sẽ đi sớm.” Anh đi đến phía giường rồi nằm xuống, chắc hôm nay cũng mệt mỏi lắm.
- “Khi tôi mang đồ từ nhà qua đây tôi vẫn chưa soạn ra..” Giọng cô ỉu xiu.
- “Sao vậy, không vui à?” Anh đang nằm nghe giọng nói của cô như vậy liền bật dậy
- “Đang nghĩ tại sao lúc đó tôi lại dễ dãi thế chứ.” Giọng cô không đổi
- “Vậy dễ dãi thêm một lần nữa đi” Giọng anh gian xảo
- “Anh nằm mơ à.!” Cô lườm anh một cái
- “Đúng là đang nằm mơ vì tôi vẫn chưa thích nghi được cô gái hôm đó đã trao lần đầu cho tôi lại là vợ tôi.” Giọng anh mang đầy vẻ trêu đùa
- “Tôi đi ngủ đây, không nói với anh nữa..” Cô đánh trống lảng qua chuyện khác, cô nói rồi bước lại phía giường
- “Giường chỉ có một, em chịu khó ngủ chung với tôi đi.!” Anh nhếch một bên mày
- “Tôi đành ngủ trên sofa vậy” Cô nhún vai chuyển hướng đến phía ghế sofa
- “Em nghĩ dì Kha chỉ đến đây để làm người giúp việc à, đơn giản vậy?” Anh cau mày không hài lòng
- “Vẫn là để bắt tôi ngủ chung với anh thôi chứ gì?” Cô quay đầu đến phía giường nhìn anh
- “Tùy em nghĩ..” Anh nhún vai
- “Ngủ chung thì ngủ chung vậy” Cô tiến tới phía giường nằm xuống, còn anh thì khẽ mỉm cười hài lòng
- “Tôi sẽ không đứng vào cơ thể em đâu.” Anh thẳng thắn nói
- “Vậy thì tốt.” Cô có vẻ hài lòng. Nếu anh mà không nói chuyện cô và anh ngày hôm đó thì chắc bây giờ cô cũng sẽ chẳng nghĩ anh là người đó đâu.

Trời bắt đầu ngả sáng dần cũng là lúc Lục Thần đã thức dậy và chuẩn bị xong tất cả cho cuộc đi thành phố SS ngày hôm nay còn Thiên Di thì vẫn nằm ngủ say giấc, anh không vội gọi cô dậy vì bây giờ vẫn còn quá sớm

Khi trời bắt đầu có những tia nắng yếu ớt cũng là lúc Thiên Di mở mắt thức dậy, vừa ngồi dậy ánh mắt của cả hai người giao nhau anh liền hoàn hồn quay đầu né tránh

- “Sửa soạn đi, qua đó là những ngày giông bão đấy” Anh nói bóng gió về cuộc đi đến thành phố SS của ngày hôm nay và những ngày tiếp theo đó nữa.
- “Bay mấy giờ?” Vì còn chưa tỉnh ngủ hẳn nên giọng cô vẫn còn hơi yếu
- “tám giờ” Anh thẳng thừng trả lời

Chưa tới bảy giờ Thiên Di và Lục Thần đã có mặt tại sân bay để làm thủ tục, cuộc đi này có cả Phong Lâm cùng đi theo để đảm bảo an toàn cho cả hai người khi sang bên đó nhất là cô

- —

Thành phố SS

- “Hai người họ khoảng 13 giờ chiều sẽ vào đến đây, hiện tại kế hoạch đã xong hết rồi chỉ còn chờ thời gian tấn công thôi.”

- “Cứ theo kế hoạch mà làm, chẳng mấy chốc chức chủ tịch tập đoàn Lục Hàn sẽ là của anh.”

To be continued

- Xin nút sao

18. Chương 18: Ghen

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 18

Thời tiết ở thành phố SS bây giờ hơi se se lạnh, cái lạnh của đợt chuyển mùa sắp tới.

- “Chiều nay sẽ có một cuộc phỏng vấn, sẽ có người của Leval nên em hãy cẩn thận” trên xe đi đến khách sạn Lục Thần cẩn thận căn dặn Thiên Di.

- “tôi biết rồi!” cô xem đó là chuyện bình thường nên trả lời có vẻ lơ là

Cuộc phỏng vấn chiều hôm đó

- “Thật vinh hạnh khi hai người nhận lời mời của tôi đến thành phố SS” Leval cúi đầu nói mang đầy thành ý.

- “Không, đó phải là vinh hạnh của chúng tôi mới đúng chứ!” Lục Thần cười nhạt

Sau đó nữa là một vài câu hỏi đặt ra rồi Thiên Di cùng Lục Thần đi gặp một số nhân vật nổi tiếng ở đây

Tình cờ Thiên Di gặp một người đàn em trong giới giải trí, thức chất thì trước khi cô vào công ty làm việc cô là một diễn viên nên trong giới giải trí cô cũng biết khá nhiều

- Vì lâu ngày không gặp mặt nên Keyhin - đàn em trong giới giải trí của Thiên Di - và cô nói chuyện khá lâu, hai người còn có những cử chỉ rất thân mật. Rồi khi Lục Thần nhìn thấy, nhiệt độ xung quanh bỗng giảm xuống nhanh chóng, ngứa mắt quá anh liền tới gần khoác vai cô nói “Vợ à! Sao em nói chuyện lâu quá vậy.” mắt thì liếc Keyhin.

- Nhanh chóng Keyhin liền hiểu ý, biện cố để rời khỏi nơi đó càng nhanh càng tốt, nếu không thì Keyhin cũng không biết ở nơi đó có xảy ra án mạng hay không.

- “Anh bỏ tay ra được rồi đó, người ta đi rồi..” cô thấy Keyhin đã đi khuất liền đẩy đẩy tay mình nhằm để tay anh rời khỏi tay cô

- “Từ giờ em không được thân mật với người đàn ông khác ngoài tôi biết chưa, nếu không thì em đừng trách.” Anh cau mày trách móc cô

- “Anh ghen à?” Khoé môi coo hơi cong lên

- “Chồng ghen khi vợ thân mật với người đàn ông khác thì có gì sai?” anh nhún vai

Khách Sạn S-Hotte

Vừa về đến phòng Thiên Di liền vứt túi xách qua một bên nằm ập xuống giường

- “Dậy xếp đồ đạc vào tủ đi!” Anh nhìn thấy cái vali của cô vẫn chưa soạn lại liền nói

- “Ngày mai tôi sẽ xếp, giờ tôi mệt rồi.” giọng cô yếu ớt

- Anh thấy giọng nói của cô yếu liền đi tới phía giường thấy sắc mặt cô không tốt liền đặt tay lên trán cô “Nóng quá, em bị sốt rồi”

To be continued

Xin nút sao

19. Chương 19: Bị Ốm ¹

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 19

Lục Thần đưa tay lên sờ trán Thiên Di lần nữa, đúng là bị sốt thật rồi. Tuần trăng mặt này còn mang biết bao nhiêu nguy hiểm, sức khỏe thể này thì làm sao chống chịu được. Cô thật là không biết chăm sóc sức khỏe bản thân gì cả.. Phải để anh bận tâm rồi - Từ lúc biết cô là người phụ nữ đêm hôm đó đã mây mưa với mình anh cũng đối xử tốt với cô hơn hẳn vì anh có tình cảm với cô từ đêm đó rồi.!

- Anh cau mày lo lắng hỏi cô: “Em đã ăn gì chưa?”

- “...” Cô im lặng không nói gì

Thấy cô như vậy anh liền tự đặt ra câu trả lời rồi nhìn vào đồng hồ: “đã gần 10 giờ tối rồi sao? Bây giờ bên ngoài chắc cũng không còn bán thức ăn nữa..” anh trầm nghĩ rồi thở hắt ra

- Nghĩ một lúc anh bế phốc cô lên rồi đi về phía nhà xe của khách sạn, cô hơi ngạc nhiên liền lên tiếng hỏi anh: “Anh làm gì vậy?”

- “Im lặng một chút, rồi em sẽ biết thôi” Anh không nhìn cô, mắt nhìn thẳng chân bước về phía nhà để xe

- Sức cô bây giờ không đủ để nói với anh nên nằm ngoan ngoãn trong vòng tay của anh, đầu tựa vào bờ ngực rắn chắc của anh

Anh đặt coi nhẹ nhàng vào trong xe vì quá mệt cô đã thiếp đi, anh nhanh chóng đưa xe rời đi rồi dừng lại tại một căn nhà khá khang trang nhưng so với nhà riêng của anh, Lục Gia và Hàn Gia thì không thể so sánh

- Anh mở cửa xe bước ra, nhẹ nhàng bế cô lên để không phiền giấc ngủ của cô nhưng vì cô ngủ chưa say nên đã tỉnh dậy: “đây là đâu vậy?”

- “Nhà của bà tôi khi mất đã để lại cho tôi” Giọng anh trầm xuống, đặt cô đứng lên rồi mở cửa nhà. Khi nghe anh nói như vậy mắt cô cũng rưng rưng vì bất anh phải nói đến chuyện không nên nói, thực sự cảm thấy có lỗi, rất có lỗi.

- “Mau vào đây đứng chờ ra đó làm gì?” Anh mở cửa xong, quay đầu thấy cô vẫn đứng ngoài cửa liền lên tiếng

- “ừ..” cô bước những bước chân nặng nhọc bước vào nhà

- Anh thấy cô bước khó khăn nên liền lại gần bế phốc cô lên lần nữa rồi đặt cô xuống một cái ghế sofa dài “em nằm đây chờ tôi một lát” anh đứng dậy nhìn cô một lát rồi xắn tay áo bước vào bếp...

To be continued

- Xin nút sao

20. Chương 20: Bị Ồm ²

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 20

Mắt Thiên Di rũ xuống, chuẩn bị nhắm lại thì tiếng lạch cạch trong bếp khiến cô không thể nào ngủ yên được, căn phòng khách được thông với bếp nên từ vị trí ghế sofa cô có thể thấy rõ vẻ đẹp mê người của Lục Thần khi vào bếp.

Cô bật người ngồi dậy đi vào bàn ăn ở trong bếp, mắt cô vẫn nhìn anh, nhìn chăm chú cho đến khi anh nói khiến cô tỉnh táo lại: “Em nhìn vậy đủ chưa?”

- “Ai nhìn anh chứ” Tiếng nói bất ngờ của anh khiến hai má cô ửng đỏ.

- “Ăn được rồi này, ăn đi rồi uống thuốc..” anh bưng ra vô số thức ăn bày lên bàn

- “Có cần phải khao trương thế này không?” Cô nhìn từng món rồi nói

- “Tất nhiên cần rồi..” Anh nhún vai kéo ghế ngồi xuống

- “Vậy thì không khách sáo..” cô dứt lời liền ăn ngon lành không để ý ai.

- “Ăn từ từ thôi kéo nghen” anh thấy cô ăn như bị bỏ đói lâu ngày liền phì cười

Sau khi cô ăn xong, anh rót một cốc nước rồi lấy ra một vỉ thuốc hạ sốt đưa cho cô “uống đi..”

Cô liền nhận lấy nhưng khựng lại không uống ngay

- “Uống đi, tôi không cho em uống thuốc độc đâu” anh thấy cô khựng lại liền cau mày nói

- “Ai biết được” Cô giật mày nhìn anh

- “Không tin, tôi uống trước cho..” anh giật thuốc và nước từ tay cô định bỏ vào miệng thì cô nói: “Tôi tin, tôi tin”

Sau đó cô ngoan ngoãn uống thuốc.

- “Hay là em ngủ tạm ở đây đi, sáng mai tôi đưa em về khách sạn, chứ giờ muộn lắm rồi..” Anh cất vỉ thuốc quay lại nhìn cô nói

- “Chỗ lạ, tôi không ngủ được” Cô lạnh nhạt nói

- “Vừa mới có sức lại liền khó chịu với tôi” Anh cau mày

- “Anh mau chở tôi về khách sạn...” Cô cao giọng hơn một chút đẩy tay anh

- “Rồi rồi” anh gật gật đầu

- “Cái tên này đôi lúc cũng rất quan tâm đến mình, thật là khiến người ta phải suy nghĩ về con người này mà..” Cô trầm nghĩ

Sáng hôm sau - Khách sạn

- “Alo! Chị rảnh không? Em mời chị đi cafe” đầu dây bên kia thấy Thiên Di nhắc máy liền vội lên tiếng

- “Keyhin?” Cô trả lời. Lời nói của cô không quá lớn nhưng Lục Thần gần đó có thể nghe thấy được

- “Tên nhóc này, sao cứ thích dây dưa với em đến vậy..” anh trầm nghĩ, máu ghen nổi lên

Sau khi nghe điện thoại xong cô liền sửa soạn định ra ngoài thì...

- “Em định đi đâu? Tôi chở em đi..” Anh đang nhâm nhi ly cafe thì liền lên tiếng

- “Không phiền anh, ra ngoài có chút việc..” Giọng cô lạnh trả lời.

- “Việc gì?” Anh cau mày nhìn cô nói
 - “Riêng tư, không cần phải nói với anh..” Cô nhún vai
 - “Lại đi dây dưa với người đàn ông khác..” Anh giật mày, mặt không chút cảm xúc
 - “Hôn nhân này chỉ là phúc lợi cho công việc, không có tình cảm vốn không cần anh quản. À tôi đã soạn sẵn bản giao ước, anh chỉ cần đọc qua rồi ký vào.” Cô nhìn anh nói
 - “Giao ước!?” Anh cau mày
 - “Đúng! Bản giao ước này chỉ có tôi và anh biết, không được tiết lộ cho bất kỳ ai..” Cô gật đầu “Không còn việc gì nữa tôi đi trước”
- Starbucks coffee (lấy tên thương hiệu nổi tiếng)
- “Cậu hẹn tôi ra đây có chuyện gì” Cô lạnh như băng nói
 - “Có chuyện muốn nói với chị” Keyhin không vì cô lạnh mà mất hứng, giọng vẫn hững hờ
 - “Xin lỗi! Tôi đi vệ sinh một lát..” Cô đứng lên tiến về hướng wc
- To be continued

Xin nút sao

21. Chương 21: Bị Bắt Cóc

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 21

- “Alo!! Anh Lục Thần à, hôm nay em hẹn chị Thiên Di đi uống cafe thì chị Thiên Di đi vô nhà vệ sinh gần nửa tiếng em vẫn chưa thấy chị ấy ra, em sợ chị ấy gặp chuyện..” Keyhin lấy điện thoại vội gọi cho Lục Thần
 - “Cậu ở đâu tôi lập tức tới đó” anh hồi hã, giọng nói có chút lo lắng
 - “Starbucks gần chỗ khách sạn hai người ở” Keyhin nhanh chóng trả lời
- Ở một nơi khác...
- “Các người là ai?” Thiên Di hét lớn
 - “Tụi anh là ai không quan trọng, quan trọng là bây giờ tụi anh phải ”làm thật” cô em ngay lập tức” Bọn bắt cóc gian xảo trả lời cô
 - “Mau thả tôi ra...” Cô cự quạ
 - “Cô em yên uống viên thuốc này nào” Một tên đến bóp miệng cô bỏ một viên thuốc kích dục vào.
 - “Ưm...” cô cố nhả ra không được còn tạo cơ hội cho viên thuốc trôi xuống
 - “Đợi một lát, tụi anh sẽ thoả mãn cô em...”
- Một vài phút sau...
- “Ưm..nóng...” Thuốc bắt đầu có tác dụng khiến cơ thể Thiên Di nóng ran lên
 - “Lục Thần, mau cứu tôi..” Bây giờ cô nghĩ tới Lục Thần, ở nơi này cô biết chỉ có anh là quan tâm cô nhất.
 - “Cô em... cầu xin tụi anh, tụi anh giúp cô em giải nóng.” Giọng hần mang đầy dục vọng

- “Này thì giải nóng..” Bổng Lục thần từ đâu đến, đâm vào mặt hấn một cái
 - “Ưm...nóng...” Tiếng yêu mị của Thiên Di phát ra
 - “Chị ấy bị hạ thuốc, anh đưa chị ấy đi đi, em giải quyết chỗ này.” Keyhin vỗ vai Lục Thần nói
 - “Ừ! Giao cho cậu..” Anh gật đầu rồi đến chỗ Thiên Di cởi trói cho cô, bế phốc cô lên rồi đi
 - “Tôi...tôi nóng...” Cô bị dục được xâm chiếm khắp cơ thể, tay cởi dần các cúc áo trên người mình
 - “Đừng vội, lát nữa về đến khách sạn tôi giúp em giải nóng” Anh thần nhiên nói rồi đặt cô lên xe, nhanh chóng lái xe rồi đi
 - “Ưm...nóng...tôi nóng..” Tiếng yêu mị của cô không ngừng phát ra suốt chặng đường đến khách sạn Khách sạn S-Hotte
 - “Em soạn mấy cái giao ước vợ vẫn đây làm gì chứ..” Anh cau mày, bế cô vào phòng
 - “Tôi nóng...giúp tôi...” tiếng yêu mị của cô vẫn cứ phát ra, kích động đến cả cậu bé của anh.
- To be continued

-
- Sau mấy chục tập không có H và chuẩn bị chap 22 sẽ có H
 - Xin nút sao

22. Chương 22: Sáng ‘mưa’ (18+)

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 22

- “Lần này coi như giúp em không công vậy..” Lục Thần gian xảo nói (không công? ông ăn chay bây giờ có cơ hội như vậy lại bảo là không công)
- Dục vọng trong người anh bao lâu nay ấp ủ đến hôm nay được cô tình nguyện, ngại gì không giải phóng.
- Bạc môi mỏng của anh áp lên đôi môi anh đào của cô, theo phải xạ tự nhiên của cơ thể cô hé miệng đáp lại nụ hôn của anh. Đầu lưỡi không xương của anh tiến vào sâu trong khoang miệng của cô, hút hết mật ngọt nơi môi cô.
- Vì độ mạnh của thuốc, tay cô cởi dần các cúc áo trên người mình rồi ném áo ra một bên, cởi dần đến các thứ khác vướng mắc khác trên người. Còn anh cũng vậy, vì sức kích thích của cô, người anh mang đầy dục vọng, tay cởi dần hết những thứ vướng víu đến công việc của cô và anh.
- Sau khi cởi hết những thứ vướng mắc đó, tay anh dần di chuyển lên bầu ngực đầy đà của cô, xoa bóp. Bạc môi mỏng của anh dần buông tha cho môi cô di chuyển dần xuống cổ, cắn mút để lại những dấu “yêu”, rồi di chuyển dần xuống bầu ngực, dùng đầu lưỡi mân mê, nhụy hoa. Bầu ngực còn lại được tay anh xoa bóp.
- “Ưm...ư...” Vì khoái cảm, những tiếng rên yêu kiều của cô không ngừng phát ra
- Tay anh buông tha bầu ngực, dần di chuyển xuống nơi nhạy cảm nhất của cô, hai ngón tay len lỏi vào nơi sâu thẳm nhất của cô cựa quậy “Ưm..”.
- Khi anh rút hai ngón tay ra, cô hơi hụt hẫng, bây giờ rất muốn được lấp đầy: “Đừng...”
- Nghe cô nói vậy môi anh hơi cong lên, lấy côn thịt từ bao giờ đã căng cứng của mình cho vào bên trong cô.
- “Ưm...chật quá...” Anh rên rỉ “Em thả lỏng chút”

- “ừm...” cô phát ra tiếng ma mị, thấy cô vẫn chưa thả lỏng anh liền nâng một bên chân cô lên để nơi đó của cô mở rộng hơn.

- “ừm...đau...ừm...nhẹ thôi...” Cô phát ra những tiếng kêu ma mị

- “Tôi không khống chế được...” Động tác của anh nhanh hơn hẳn..

- “ừm...” bây giờ cô không còn cảm thấy đau nữa mà có một loại khoái cảm rất kì lạ trong người

Anh khoá môi cô lại bằng môi mình, là không muốn cô phát ra những tiếng rên rỉ kích thích anh.

Anh rút côn thịt của mình ra khỏi nơi đó của cô: “hành hạ em một chút, được trong người em sẽ nhanh ra hơn..”

- “ừm...lấp đầy nó...” cô cảm giác hơi hụt hẫng khi nơi đó của cô mới được lấp đầy bỗng nhiên trống rỗng

- “Đừng gấp...” Anh khẽ cười.

Lần này không để anh chủ động, được trong người cô thẩm lên tận não, chủ động áp môi mình lên môi anh, tay vòng qua cổ anh. Cậu bé của anh dần mềm xuống bỗng nhiên lại căng cứng lên, cọ vào nơi nhạy cảm của cô.

- “ừm...” Anh và cô cùng phát ra âm thanh ma mị

- “Em...em là tiểu yêu tinh mà...ừm...” Anh vì bị kích thích rên rỉ nói

Cô trượt lên trượt xuống để côn thịt của anh cọ sát vào nơi đó của mình, anh chịu không nổi nữa đè cô xuống, đưa côn thịt của mình lấp đầy nơi sâu thẳm nhất của cô một lần nữa.

- “ừm...” cô rên rỉ

Sau cuộc mây mưa, anh vẫn để côn thịt mình bên trong cơ thể cô ôm cô ngủ.

Khi Thiên Di thức dậy...

To be continued

- Nói thật làm xong không giám đọc

- Xin nút sao

23. Chương 23: Lưu Manh (nhẹ)

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 23

Khi Thiên Di thức dậy, cô thấy cảnh tượng này định hét lên thì nhớ lại chuyện vừa nãy mình đã chủ động như thế nào, mặt đỏ bừng lên vì xấu hổ. Cô không vội thức dậy, cô nằm trên giường giả ngủ chờ anh dậy.

Lục Thần thức dậy thì thấy cô vẫn đang ngủ, anh nhẹ nhàng đưa thứ đó ra khỏi cơ thể cô để không làm cô thức giấc, rồi nhẹ nhàng rời giường đi vào phòng tắm... quần áo chỉnh tề bước ra thì lúc này cô cũng đã bật người dậy

- “Dậy rồi à, nhanh tắm rửa sạch sẽ đi.!” Anh mỉm cười nói với cô, tay cầm khăn lau lau tóc

- “ừ” Cô vội quần luôn cái chăn chạy vào phòng tắm

- Còn anh thấy vậy chỉ mỉm cười nhẹ

Trong phòng tắm...

Thiên Di nhìn hình ảnh của mình phản chiếu qua gương. Lúc này cô mới thấy rõ những dấu vết mà chuyện hồi sáng đã để lại - những dấu hôn đỏ tím trên cổ, rồi dần xuống quanh ngực. Cô suy nghĩ một lúc rồi gạt chuyện đó qua một bên - tắm rửa, quần áo chỉnh tề

- “Leval có hẹn tôi đi dự tiệc đêm, em có muốn đi cùng không?” Lục Thần thấy Thiên Di bước ra liêng cất giọng nói
 - “Không cần thiết phải có mặt tôi nhỉ?” Cô nhìn anh một cái rồi đi tới bàn trang điểm
 - “Ý em là không đi? Vậy thì tôi cũng không ép.. chỉ là...” Anh vẫn thản nhiên trả lời cô, mặc cho cô lạnh với anh đến mức nào tâm trạng anh cũng đang rất tốt.
 - “Chỉ là làm sao?” Cô đang bôi kem che khuyết điểm lên những dấu hôn mà anh để lại sáng nay thì khựng lại
 - “Chỉ là để em một mình tôi thấy không an toàn lắm!” Trong giọng anh nói muốn ám chỉ gì đó
 - “Không an toàn? Ý anh là sao?” Cô quay mắt lại nhìn anh
 - “Tôi sợ em lại bị như sáng nay, gặp phải một đám lưu manh..” Anh nhếch một bên mày nói
 - “Trong đó anh là người lưu manh nhất đấy” Cô liếc anh một cái rồi nói
 - “Cứ cho là tôi lưu manh nhất đi” anh vừa nói vừa dè sát cô vào tường
 - “Anh mau tránh ra..” cô cao giọng, tay cố đẩy mạnh anh ra
 - “Em nói tôi lưu manh thì tôi phải làm tròn bổn phận của một người lưu manh rồi..” Anh nói dứt câu liền đặt bạc môi mỏng của mình lên môi cô
- Đôi môi mềm mại của cô bị anh ngậm lấy, đầu lưỡi của anh lườn lách tách mở hàm răng đang cắn chặt của cô ra cùng đầu lưỡi của cô quẩn quýt.
- “ừm...” Cô hết không khí khẽ đánh mạnh lên vai anh, anh môi buông tha cho môi cô.
 - “Tại sao em lại kích thích tôi đến như thế? Từ đêm hôm đó, tôi không muốn một người con gái nào khác, chỉ muốn em thôi..” Giọng anh trầm xuống, uất ức
 - “...” Cô im lặng
 - “Lúc này, tôi buông tha cho em thì được nhưng cậu nhỏ của tôi muốn cơ thể của em” Anh nói rồi nhìn xuống phần quần đang nhấp nhô của mình...

To be continued

Xin nút sao

24. Chương 24: Cô Yêu Anh Rồi Ừ? (18+)

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 24

Môi Lục Thần lại áp lên môi Thiên Di một lần nữa, cô hé mở môi đáp trả lại nụ hôn của anh. Đầu lưỡi không xương của anh càn quét khoang miệng của cô, tham lam hút hết mật ngọt nơi môi cô.

Môi anh cuối cùng cũng buông tha cho môi cô, tay anh cởi từng khuy áo của cô

- “Đừng...” Cô tránh né tay anh, tay cô cố gạt tay anh ra

- “Xin lỗi” nói rồi anh lấy cà vạt của mình buộc tay cô vào thành giường.

- “Anh định làm gì?” Cô cau mày cao giọng

Anh không nói gì, tay hung bạo xé toạc chiếc áo sơ mi trắng, cởi luôn cả chiếc áo lót trên người cô ra.

- “Dừng lại đi..” Cô hét lên

Môi anh áp lên môi cô để cô không phát ra những tiếng hét ồn ào kia nữa, nhẹ nhàng dùng đầu lưỡi luồn lách vào bên trong khoang miệng cô. Tay anh nhào bóp bầu ngực căng tròn của cô, mân mê nụ hoa.

Rời khỏi môi cô, di chuyển dần xuống bầu ngực, mạnh bạo bú mút như một đứa bé khát sữa mẹ lâu ngày.

- “Dừng...” Cô hét lớn

Lời cô nói khiến anh khựng lại, mắt anh nhìn thẳng vào mắt cô. Dừng lại không được lâu, anh nhanh chóng cởi hết tất cả những thứ cản trở công việc của mình.

Thân thể của cô bây giờ hoàn toàn trần trụi, mặt cô đỏ bừng lên vì xấu hổ. Trong cơ thể cô lúc này có một cảm giác rất kỳ lạ, rất muốn được lấp đầy ở một nơi nào đó trống rỗng

Tay anh di chuyển dần xuống nơi tư mật của cô, dùng hai ngón tay luồn vào bên trong nơi sâu thẳm nhất

- “ừm...dừng lại” Cô gào thét

- “Là em không thành thật, rõ ràng cơ thể em rất muốn cơ mà” anh rút tay ra giơ lên trước mặt cô kéo ra một lớp dịch trong suốt, cô thấy vậy mặt đỏ bừng lên

- “dừng lại đi mà” cô tuyệt vọng nói

- “được thôi..” anh nhún vai rời khỏi cơ thể cô “tôi nói cho em biết khi khoái cảm đang đi lên mà không được thỏa mãn thật sự rất khó chịu”

Đúng như lời anh nói, anh rời cơ thể cô chưa đầy 10 phút cô đã cảm thấy bứt rứt khó chịu, chịu không nổi nữa cô gầm lên

- “được rồi tôi giúp em” vừa nói dứt lời anh đưa côn thịt đang căng cứng của mình vào nơi sâu thẳm nhất của cô, tay cởi trói cho cô

- “Ừm...” Đầu óc của cô bây giờ trống rỗng vì khoái cảm, phát ra những tiếng yêu kiều....

- “Đau...nhẹ thôi...” Lý trí của cô bây giờ bị dục vọng làm lu mờ

- “Xin lỗi...” anh không chậm lại mà càng nhanh hơn thực chất lúc cao trào thì làm sao mà chậm được.

Anh rút côn thịt to lớn của mình ra khỏi nơi đó của cô, tiết ra dịch màu trắng. Vừa đào thải nhưng thứ đó của anh vẫn căng cứng không có dấu hiệu mềm xuống.

- “Anh bảo đi dự tiệc mà.. mau đi đi” Giọng cô uể oải nói

- “Không cần thiết nữa rồi.” anh nhẹ nhàng trả lời cô, tay vén những sợi tóc loã soã trên trán cô sang hai bên vành tai

- “Vì điều gì?” Cô nhìn anh

- “Vì em đó..” anh nhẹ nhàng nói

- “Anh lại muốn hành hạ tôi nữa sao?” Cô nhìn anh chằm chằm

- “Không! Được ở cạnh bên em, ôm em ngủ không phải tốt hơn sao?” Anh nhìn cô chớp chớp mắt

- “Đúng là rất tốt nhưng thứ đó của anh vẫn đang cương cứng đây này.” Cô nhếch một bên mày nói, nằm sát vào người anh, gối lên tay anh và tay vòng ôm anh

- “Cho tôi vào bên trong, ở đó như những lần trước?” Anh vòng tay ôm cô

- “Chỉ một lần này thôi, cảm giác kiềm chế rất khó chịu..” Cô thần nhiên cho phép anh vào bên trong mình. Cô cũng không nghĩ là cô sẽ nói vậy, chẳng lẽ là cô yêu anh rồi ư?

- “Thật tốt quá..” Anh cười mừng rỡ rồi đưa tiểu huynh đệ to lớn của mình vào bên trong cô
 - “Tôi yêu em rồi!..” anh nghĩ thầm
- To be continued

Xin nút sao

25. Chương 25: Lời Thỗ Lộ..

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Tiên Blackie

Chap 25

Ở một nơi khác

- “Lần này thất bại rồi, ông mau nghĩ kế khác..” Một người đàn ông đứng tuổi đang tức giận nói
- “Lần này có sai sót, lần sau thì đừng hòng, anh cứ yên tâm mà ngồi đợi kết quả thôi” Một người đàn ông đứng tuổi khác trả lời, trong giọng nói mang đầy mưu mô
- “Tôi tin ở anh..” Người đàn ông này đứng lên rồi đi
- Người đàn ông ở lại gọi điện thoại cho một người nào đó “Alo! Điều tra lịch trình của 2 vợ chồng trẻ Lục cho tôi”
- “Tôi biết rồi..” bên kia đầu dây trả lời rồi nhanh chóng tắt máy

Khách sạn S-Hotte

- “Alo! Bên phía Leval đã có kế hoạch” Phong Lâm gọi điện thoại cho Lục Thần
- “Tôi biết rồi, cậu điều tra thêm đi, có tin tức gì nữa nói với tôi” Giọng Lục Thần lạnh băng
- “Chuyện gì vậy..” Thiên Di nghe thấy, liền tò mò hỏi
- “Những ngày sắp tới em không được rời khỏi tầm mắt của tôi có biết chưa!” Anh nhìn cô với ánh mắt đầy quan tâm
- “Tôi biết rồi” Cô khẽ gật đầu
- “Định hại tôi và chồng tôi hả? Không dễ đâu” Cô thầm nghĩ

Sáng hôm sau...

- “Lục Thần! Tôi ra ngoài một chút được không?” Cô như một đứa con của anh bị anh giám sát vậy
- “Em đi đâu? Tôi đưa em đi” Anh đang ngồi nhâm nhi ly cafe thì nhìn về phía cô cau mày
- “Đi..” Cô thản nhiên trả lời

Trong xe...

- “Em định đi đâu?” Anh chú tâm vào lái xe, mắt không nhìn cô nhưng giọng nói rất quan tâm
- “Caffe SupeS (tên tào lao)” Cô lạnh nói
- “Em đến đó làm gì?” Anh nhìn cô
- “Tôi có cách hạ Leval” Cô nhìn lại anh
- “Tôi không cho em làm việc này..” Chân anh đạp phanh, dừng xe lại

- “Anh tin ở tôi và tôi cũng tin anh sẽ bảo vệ tôi tốt mà” Cô thản nhiên nói với anh
- “Nếu tôi cho em làm việc nguy hiểm đó, em có mệnh hệ gì thì tôi sau này phải biết sống sao đây hả?” Anh tức giận nhìn cô
- “Tôi và anh đâu có liên quan đến nhau, cho dù tôi có chết đi thì anh cũng vẫn còn sống nếu không có lý do chết” Cô lạnh nhạt trả lời
- “Sao lại không liên quan đến nhau?” Lời cô nói khiến anh tức giận hơn
- “...” Cô không nói gì nữa
- “Thiếu em là điều tôi không thể chịu được nhất là khoảng thời gian này... Anh yêu em” nói rồi anh áp bạc môi mỏng của mình lên đôi môi cô.
- Cô khẽ mở miệng đáp trả lại nụ hôn của anh, tim chập chập...

To be continued

- Xin nút sao

26. Chương 26

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Kie (Gin)

Chap 26

Cafe SupeS

- “Chào phu nhân tương lai! Không biết hẹn Leval tôi ra đây có việc gì..” Leval ngồi xuống chiếc ghế đối diện Thiên Di
- “Không cần phải lịch sự như vậy, ở đây chỉ có tôi và ông thôi” cô lạnh lùng nói
- “Có chuyện gì?”
- “Tôi biết người đứng sau vụ bắt cóc tôi là ai rồi..!”
- “Vậy có làm sao? Liên quan đến tôi à?” Hân hơi hốt hoảng nhưng cố kìm nén lại
- “Tôi tưởng ông phải biết rõ nhất chứ” Cô nhìn hân
- “Cô có ý gì.?” Hân cau mày
- “Chẳng phải ông đứng đằng sau vụ việc đó sao?”
- “Nếu cô đã biết rồi thì tôi cũng chẳng giấu, đúng là tôi đây, cô làm được gì?”
- “Ông tự đắc quá rồi, tôi còn biết ông có liên quan đến việc tham nhũng nữa cơ” Cô khẽ nhếch mép khinh bỉ
- “Đúng là cô Hân đây thông minh, việc gì cũng biết” Hân khẽ cười
- “Quá khen rồi” Cô vẫn giữ nụ cười khinh bỉ
- “Nhưng biết nhiều quá cũng không tốt đâu” Hân nhếch mép lên gian xảo nói
- “Ông định làm gì? muốn giết tôi?”
- “Cô thông minh như vậy lẽ nào lại không đoán ra?” nói rồi hân đứng lên lại gần cô

- “Ông nghĩ như vậy ông xoá tội được à” Cô thản nhiên giờ chiếc điện thoại vẫn đang gọi với Lục Thần của mình lên

- “Cô..” Hấn tức giận, liền lấy con dao đã chuẩn bị sẵn ra đâm vào bụng cô “Nhưng cô làm vậy thì cũng không thoát khỏi việc phải chết dưới tay tôi đâu”

Hấn thấy máu chảy ra từ bụng cô liền bỏ con dao xuống chạy ra ngoài

Phía bên ngoài

- “Chúng tôi là cảnh sát, chúng tôi nghi ngờ ông có liên quan đến vụ việc tham nhũng gần đây, mời ông về đồn kiểm tra” Một đoàn cảnh sát dơ thẻ lên và còng tay hấn lại

- “Không... không thể thế được” Hấn lắc đầu miệng lẩm bẫm

- “Mời ông theo chúng tôi” Hai viên cảnh sát đưa hấn lên xe

- “Cậu mau vào bên trong xem vợ mình thế nào đi” Một cảnh sát khác vỗ vai Lục Thần

- “Thiên Di! Em sao rồi?” Anh ôm cô

- “Tôi không sao..” Cô trả lời anh

- “Tôi không sao..máu chảy nhiều như vậy mà bảo không sao” anh cau mày, rút điện thoại ra định gọi xe cấp cứu...

- “Đừng.. Tôi không sao thật mà”

To be continued

- Chap này hơi ngắn

- Xin nút sao

27. Chương 27: Đổi Cách Xưng Hô

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Kie (Gin)

Chap 27

- “Đừng... tôi không sao thật mà” nói rồi Thiên Di đứng lên, cô cởi lớp áo bên ngoài ra và làm cho Lục Thần hơi ngạc nhiên vì chiếc áo bên trong của Thiên Di không hề dính máu

- “Oh! Em hù chết tôi rồi” Anh ký đầu cô

- “Chỉ là một chiếc áo nhồi thêm một ít tiết lợn loãng thôi mà” Cô cười

- “Tôi mà biết nó nguy hiểm thế này thì tôi đã không cho em làm rồi” Anh cau mày trách

- “Xong việc rồi.. hôm nay tôi muốn đi shopping” Cô kéo tay anh đi ra ngoài, còn anh chỉ đi theo và miệng cười hạnh phúc

Trung tâm thương mại SS

- Cô kéo anh đi vào H&M, cô đi đến gian cà vạt lựa một cái rồi hỏi anh: “Anh thấy cái này thế nào?”

- “Hửm? Em mua tặng tôi?” Anh nhếch một bên mày hỏi cô

- “Tôi hỏi anh thấy nó thế nào..” Cô không trả lời mà hỏi lại câu cũ

- “Ờ thì cũng được” Anh trả lời

- “Vậy chị lấy cho tôi cái này” Cô lấy chiếc cà vạt đỏ đưa cho chị nhân viên kèm theo một cái thẻ tín dụng
- “Của quý khách đây ạ!” Nhân viên cẩn thận gói lại rồi đưa cho cô

Rời khỏi cửa hàng H&M

- “Em muốn tặng nó cho người đàn ông nào?” Anh tức giận nhìn cô nói
- “Đi về thôi!” Cô thấy anh tức giận liền lấy tay mình đan vào tay anh rồi đánh trống lảng không trả lời. Cô gái này đúng là chỉ cần một động tác nhỏ cũng có thể làm anh nguôi giận

Trên xe...

- “Em muốn tặng nó cho ai?” Người chồng nào không tức giận khi thấy vợ mình mua quà tặng cho người đàn ông khác được chứ
- “Anh gửi cho Phong Lâm giùm tôi, coi như cảm ơn anh ta đã giúp đỡ hai đứa mình” Cô đưa cái cà vạt mới mua cho anh - Cô gái này là quá to gan nha, đã không tặng quà cho anh thì thôi còn nhờ anh tặng cho người đàn ông khác.
- “Chồng à!!” Cô thấy anh không trả lời liền ra giọng nũng nịu
- “Em mới gọi tôi là gì cơ?” Anh ngạc nhiên nhìn cô
- “Mình cũng thành vợ chồng rồi có phải nên đổi cách xưng hô không?” Cô ra vẻ đáng yêu
- “Đúng vậy ha.” Anh cũng đợi ngày này lâu lắm rồi, lần này còn là cô chủ động nói
- “Nhưng mà giúp em đưa cái này cho Phong Lâm nha.!” Cô vẫn nũng nịu với anh
- “Được rồi! Anh đưa” Hơi hụt hẫng vì lý do cô đổi cách xưng hô vì một người đàn ông khác nhưng dù sao cũng được xưng hô thân mật với cô. Anh mềm lòng với cô quá rồi

To be continued

Cho xin nút sao

28. Chương 28: [ngọt]

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Kie (Gin)

Chap 28

Ngày về nước - Khách sạn S-Hotte

- “Để anh giúp em gấp đồ” Lục Thần thấy Thiên Di vẫn mãi chưa gấp xong cái đồng quần áo của mình
- “Được, em đi gọi đồ ăn rồi đi” Cô gật đầu đứng dậy

Về nước - Nhà tân hôn

- “Ngày mai chở em đến công ty.” Cô nằm trên giường nói
- “Hôm nay mới về nước nghỉ vài ngày rồi hẵng đến”
- “Em muốn đến công ty” Cô nhìn anh
- “Đến công ty làm gì?” Anh cau mày nhìn cô
- “Em là người mới mà nghỉ việc nhiều như vậy người ta sẽ nói sao đây?” Cô thản nhiên nói với anh
- “Nói gì chứ? Bà xã của anh có quyền mà” Anh cười

- “...”
- “Thôi thì mai anh chở em đến công ty”
- “Biết chồng sẽ nghe lời mà” Cô nói hết câu liền lại ôm cổ anh, hôn vào má anh một cái
- “Em làm lại đi” Anh mỉm mỉm trêu đùa cô
- “Anh lời quá rồi” Cô ghé sát vào má anh định hôn một cái nữa thì anh quay lại môi hai người chạm nhau. Cô vẫn chưa nghĩ chuyện này sẽ xảy ra hai mắt tròn to bất ngờ. Hai tay anh để sau đầu cô hôn cô mãnh liệt, đến lúc này cô mới nhắm mắt lại từ từ đáp lại nụ hôn của anh.
- “ừm” Cô hết oxi đập vào vai anh, anh hiểu ý liền buông cô ra
- “Mau đi ngủ đi” Hai má cô đỏ bừng lên, cao giọng nói anh rồi nằm xuống giường trùm chăn lại, tim cô bây giờ đập liên hồi như muốn văng ra ngoài
- “Vợ à!” Anh nằm xuống, kéo chăn cô đang trùm ra, tay để cô gối lên
- “Hử?”
- “Anh yêu em” nói rồi anh ôm cô
- “Em cũng vậy” Cô khẽ mỉm cười ôm anh

Sáng hôm sau - Công ty Lục Hàn

- “Biết tin gì chưa? Sáng nay tôi vừa thấy Tổng giám đốc chở trợ lý của mình đến công ty đó”
- “Tổng giám đốc đã có vợ rồi mà sao có thể?”
- “E hèm... Các cô rảnh quá hay sao mà giờ này tụ 5 tụ 7 ở đây, mau đi làm việc” Trưởng phòng Kim cao giọng
- “Chào Tổng giám đốc.!” Nhân viên phòng kế toán lễ phép cúi chào Lục Thần
- Anh cau mày không hài lòng rồi đi vào phòng của mình
- “Kiểu này là chết chắc rồi” Nhân viên lại bàn tán xôn xao

Phòng Tổng giám đốc

[- “Thiên Di! Lấy sắp tài liệu cho anh”

- “Thiên Di! Đi pha cafe cho anh”] toàn những câu anh sai khiến cô
- “Thiên Di!” Chưa kịp nói thì đã bị cô cắt lời “Thiên Di cái gì? Là anh lợi dụng”
- “Anh là cấp trên của em đó” Anh nhìn cô
- “Cấp trên là muốn sai người khác lúc nào cũng được à?” Cô quát anh
- “Nhưng đó là công việc của em” Anh vẫn thản nhiên trả lời cô
- “Em nghỉ việc!!” Cô cao giọng, nói rồi cô bước về hướng cửa
- “Ai cho em nghỉ việc?” Anh rời bàn làm việc nhanh chóng nắm tay cô lại
- “Em cho em nghỉ” Cô quay mặt lại ném cho anh một ánh mắt man rợ
- “Em nghỉ anh làm sao nhìn em được đây?” Anh thản nhiên nói với cô
- “Anh chỉ biết thả thính là giỏi thôi” Cô liếc anh một cái

Tối hôm đó - Nhà tân hôn

- “Vợ à! Em còn giận anh chuyện hồi sáng à” Anh nói ngọt với cô, tiến đến ngồi xuống bóp vai cho cô
- “Giận gì chứ” Cô khó chịu

- Anh thấy cô như vậy liền cau mày rồi đứng dậy ném cho cô một bịch nilon màu đen
 - “Cái này là cái gì?” Cô nhận lấy rồi nhìn anh
 - “Em tự xem đi”
 - “Băng vệ sinh... Anh ấy còn để ý cả ngày của mình” Cô mắt tròn to, nghĩ thầm
 - ... Căn phòng im lặng
 - Ở một nơi khác...
 - “Robbi! Đầu tuần sau có chuyến bay về nước, em đặt vé cho chị rồi”
 - “Ừ! Cô thu xếp đồ đạc cho tôi đi”
- To be continued

- Chuyện ngày càng chán
- Cho xin nút sao nha

29. Chương 29: Ghen

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Kie (Gin)

Chap 29

king koong [tiếng chuông cửa]

- “Chào cô! Cô tìm ai?” Dì Kha ra mở cửa nói
 - “Đây có phải nhà của Lục Thần Thần không?” Trợ lý của Robbi hỏi đi
 - “Đúng rồi nhưng cậu chủ bây giờ không có ở nhà” Dì Kha trả lời
 - Người trợ lý nghe vậy quay mặt lại hướng chiếc Mercedes nói chuyện với Robbi rồi ngồi vào ghế chính lái xe đi
 - Phòng Tổng giám đốc
 - [tiếng chuông điện thoại] - của Thiên Di
 - “Tôi nghe”
 - “Thưa cô chủ! Vừa nãy có một người phụ nữ nhìn rất sang trọng đến tìm cậu chủ” Dì Kha khai báo
 - “Tôi biết rồi” cô nghe vậy liền nhìn anh
 - Thiên Di vừa cúp máy thì Robbi đến: “Lục Thần em biết anh ở đây mà” nói xong Robbi tới ôm chầm lấy anh, lúc này cả anh và cô đều bất ngờ
 - “Tự trọng chút” anh vừa đẩy Robbi ra vừa nói còn Thiên Di vẫn tròn mắt nhìn anh
 - “Không phiền hai người tôi đi ra ngoài” Tim cô khẽ nhói lên, sống mũi cay cay cô đi nhanh ra ngoài, cô không biết cô còn ở trong căn phòng này nữa thì nước mắt cô có kìm lại được hay không hay nó sẽ lặng lẽ mà rơi xuống như hiện tại
 - “Mau tránh ra” anh đẩy mạnh Robbi ra rồi đuổi theo Thiên Di
- Dưới cổng của công ty

- “Thiên Di em nghe anh giải thích” anh nắm tay giữ Thiên Di lại nói
- “Cần giải thích nữa hả? Chuyện đã rõ ràng như vậy rồi” Cô giật tay ra
- “Được! Nếu như em không tin tưởng anh thì thôi vậy anh để em tự do” Anh nói rồi quay mặt đi, tim của cả hai đều khẽ nhói lên
- “Phong Lâm! Theo sau bảo vệ Thiên Di cho tôi, đừng để cô ấy biết” Anh lấy điện thoại gọi cho Phong Lâm
- “Tôi biết rồi” Phong Lâm cúp máy, lập tức nghe lệnh Lục Thần đi theo cô
- -

Thiên Di đi đến một hộp đêm ở trung tâm thành phố S

- Cô thân mật với trai “phục vụ”
 - “Không ổn rồi! Thiên Di vào hộp đêm” Phong Lâm hấp hối báo cáo với Lục Thần
 - “Cứ để cho cô ấy chơi xả láng” Anh chẳng lấy làm lạ nói
 - “Còn thân mật với trai nữa” Phong Lâm đổ mồ hôi lạnh
 - “Gửi địa chỉ cho tôi” Anh cau mày tức giận
 - “Hộp đêm WineS” ở trung tâm thành phố
 - Lục Thần nghe xong liền cúp máy, hối hả lái xe tiến thẳng về hướng trung tâm thành phố
- Hộp đêm WineS
- Lục Thần đến đây và thấy cô cùng một vài “trai” thân mật: “Thiên Di anh đưa em về nhà”
 - “Anh là ai? Tôi không quen anh” Cô say mềm đẩy Lục Thần ra
 - “Mau đi về rồi em biết anh xử lí em như thế nào” Anh vác cô lên vai
- To be continued

-
- Cho xin nút sao với nha <>

30. Chương 30: Trừng Phạt & Quan Tâm (18+)

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Kie (Gin)

Chap 30

- “Anh là ai vậy? Mau buông tôi ra” Thiên Di cứ la hét suốt quãng đường
- Phòng ngủ
- Lục Thần thả cô xuống giường rồi lập tức tháo cà vạt buộc tay cô vào thành giường
- Cô vẫn tiếp tục la hét nên anh dùng môi mình khóa môi cô lại, cô lại to gan cắn môi anh
- “Chồng mình mà em còn không nhận ra, còn to gan cắn môi anh, Lục Thần anh hôm nay nương với em thì không được”
- Nói rồi anh xé toạc chiếc áo sơ mi của cô (chị nhà cuồng sơ mi), cởi luôn chiếc áo trong của cô. Nửa trên của cô phơi bày không chút che đậy trước mặt anh. Anh nhìn xuống cô gái đang nằm bên dưới, gương mặt xinh đẹp đỏ ửng lên vẫn ra sức la hét

Toàn bộ tầm mắt của anh di chuyển xuống hai nhụy hoa trước ngực đang mời gọi mình, rồi áp tay lên một bên tùy tiện xoa nắn

- “À! Anh được ông chủ nhờ ”phục vụ” tôi à? Vậy làm cho tốt vào”

Anh nghe cô nói như vậy, mặt tối sầm lại nhanh chóng cởi chiếc váy công sở của cô, kéo xuống luôn chiếc quần “tam giác”

Tay anh cởi nhanh khóa quần, tiểu huynh đệ bên dưới nhanh chóng được

giải phóng tiến tới nơi nhạy cảm còn chưa chuẩn bị sẵn sàng của cô đâm mạnh vào

- “ừm... nhẹ thôi anh làm gì mà thô bạo vậy” Cả cơ thể cô như có một tia điện xẹt qua, tê dại.

- “Cái này chỉ mới là bắt đầu thôi, em đừng lo! Anh sẽ ”phục vụ” em thật tốt mà”

Lời anh nói ra nửa phần là sự tức giận, nửa phần là bị dục vọng xâm chiếm, không thể gian xảo hơn

Vật cứng của anh ra vào lúc nhanh lúc chậm, lúc nhẹ nhàng lúc thô bạo khiến cho cơ thể người phụ nữ phía dưới mềm nhũn

- “A! Nhẹ thôi” Bỗng anh bất ngờ nhấp mạnh, nhấp điên cuồng còn Thiên Di chỉ biết mím môi chịu đựng. Hai cánh hoa trước tác động mạnh mẽ đó đỏ ửng lên run rẩy, tuy cô không ít lần quan hệ với anh nhưng cơ thể nhạy cảm của cô vẫn chưa thể nào thích ứng được cái vật ngoại cỡ kia của anh

Quần áo trên người anh từ bao giờ đã được cởi bỏ hết, anh là muốn cảm nhận cái cảm giác hai cơ thể của hai người trực tiếp hòa quyện vào nhau, anh nhớ cái cơ thể này của cô lắm rồi

Anh áp bật môi mỏng của mình lên đôi môi anh đào của cô mút mát, đầu lưỡi không xương tiến sâu vào khoang miệng cô, tham lam hút hết mật ngọt, cùng đầu lưỡi cô quấn quýt. Còn bên dưới vẫn ra sức nhấp liên tục.

- “AAAAAA” Anh nhanh chóng rút vật cứng của mình, một dòng chất dịch trắng bắn lên trên người cô

- Người cô mềm nhũn, thiếp đi, cô quá mệt, quá mệt rồi.

Anh nhẹ nhàng lấy khăn giấy lau đi dòng chất dịch dính trên người cô rồi nhẹ nhàng mặc quần áo chỉnh tề lại cho cô, trong quá trình mặc quần áo anh còn lợi dụng đụng chạm cô.

Anh cùng quần áo chỉnh tề bước xuống bếp

- “Cậu chủ cần tôi giúp gì không?” Dì Kha hỏi Lục Thần

- “Không cần đâu dì đi làm việc khác đi” Anh lắc đầu nói

Anh nấu một ít trà gừng mức vô bát mang lên cho cô

Anh không phiền tới giấc ngủ của cô nên anh trực tiếp giúp cô uống trà (tiện lợi dụng luôn)

Đêm cô thức dậy thấy người rã rời mệt mỏi nên cùng lưỡi biếng không chịu rời giường, nhìn lên bàn thấy bát trà gừng vẫn còn để đấy lòng cô nhẹ nhõm hẳn rồi nhìn anh sau đó nằm xuống ngủ tiếp

To be continued

31. Chương 31

Hôn Nhân Sự Nghiệp - Kie (Gin)

Chap 31

Sáng hôm sau

“Ayya!” Phần bụng dưới cô ê ẩm khiến cô không chịu được kêu lên

“Em dậy rồi à?” Anh nhìn về phía giường nói

“Thấy rồi thì có cần phải hỏi không?” Cô lạnh nhạt với anh

“Em nói với anh như vậy hả? Em biết hôm qua em to gan thế nào không?” Anh cau mày

- Rồi cô nghĩ đến chuyện hôm qua mình đã làm rồi nghĩ đến chuyện anh làm với cô nữa: “Thì đúng là em sai nhưng anh sai trước còn tự ý làm chuyện đó với em”

- “Chồng em mà em không tin tưởng, còn đi thân mật với người con trai khác anh làm điều đó với em là đáng. Chưa kể em còn không nhận ra chồng mình, lúc anh quan hệ em còn nói anh phục vụ em cho tốt vào cơ mà” giọng anh đều đều

- Cô nghĩ tiếp đến lời nói của mình ngày hôm qua rồi tiến lại gần anh nũng nịu: “Chồng à!! Em biết sai rồi mà, chồng tha lỗi cho em nha”

- “Cái này còn phải xem em làm như thế n...” anh chưa kịp nói hết câu thì môi anh bị môi cô chủ động khóa lại sau đó nhanh chóng tách ra

- “Như vậy có được chưa? Dù gì hôm qua anh cũng làm chuyện đó rồi” Cô khoác tay anh

- “Em làm lại xem” Anh nhún mày

- Cô không chần chừ áp đôi môi anh đào của mình lên bật môi mỏng của anh, không ngờ lúc định tách ra thì bị tay anh giữ lại. Anh bắt đầu đòi hỏi hơn ở môi cô, môi cô cùng khe hé mở cùng anh phối hợp. Đầu lưỡi không xương của anh xông vào khoang miệng cô tham lam hút hết mật ngọt. Nụ hôn kéo dài đến khi cả hai không còn không khí nữa mới buông ra.

- “Lần này anh tạm tha cho em, nếu còn có lần sau không phải chỉ môi mà cả cơ thể” Giọng anh gian xảo nói

- “Anh cũng sai mà” Cô bĩu môi

- “Em dày vò tiểu huynh đệ của anh chưa đủ à” Anh nhìn xuống phần quần đang nhô lên của mình

- “Đáng đời anh” Cô nhìn xuống mặt hơi ửng đỏ lên rồi cao giọng nói anh

- “Chờ em sửa soạn rồi chở em lên công ty” Cô đứng lên tiến về hướng phòng tắm

Dưới cửa nhà

- “Lục Thần có ở nhà không?” Robbi hỏi dì Kha

- “Cậu chủ vẫn còn bên trong, mời cô vào” Dì Kha mở cửa cho Robbi vào

Nửa tiếng sau Lục Thần cùng Thiên Di xuống nhà

- “A! Lục Thần!” Robbi thấy Lục Thần liền lên tiếng

To be continued

32. Chương 32

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Kie (Gin)

Chap 32

“Tìm đến tận nhà luôn rồi” Thiên Di nhìn về hướng phát ra tiếng nói rồi nói thầm

Lục Thần cũng nhìn về hướng đó rồi quay sang nhìn cô “Dì Kha đuổi cô ấy ra cho tôi đừng bao giờ cho cô ấy vào căn nhà này nữa” anh cao giọng nói

Dì Kha giọng nhẹ nhàng nói với ả “mời cô ra cho, cậu chủ không muốn cô bước vào căn nhà này”

“Anh...anh” ả chỉ tay vào cô và anh “tôi sẽ không để hai người sống hạnh phúc như vậy đâu”

“Tôi cũng muốn thử xem cô có thể làm gì chúng tôi” Anh khẽ nhếch môi khinh bỉ rồi nắm tay cô đi về hướng ngoài xe đã chuẩn bị sẵn trước cổng

Không biết cố tình hay cố ý mà Thiên Di lại đập vai mình mạnh vào vai của ả làm ả chân không vững ngac xuống sàn

“Em làm vậy làm gì chứ chỉ là khiến bản thân mình dính vô dơ bẩn thôi” Anh vừa nói vừa mở cửa xe cho cô

“Người ta rất có thành ý, đến tận nhà tìm anh cơ mà” Thiên Di quay mặt nhìn về phía ả rồi nhìn anh

“Em lại ghen à” Lục Thần vươg nói môi vừa cong cong nụ cười

“An...Anh nghĩ nhiều rồi” cô bấu môi quay mặt tránh ánh mắt của anh, có vẻ hơi lúng túng

“Không chọc em nữa” nói rồi anh tập trung vào lái xe

Công ty Lục Hàn

Hội bà tám trong công ty lại bàn tán về chuyện cô và anh một lần nữa

- Mới sáng nay tôi thấy Tổng giám đốc lại chở Thiên Di đến công ty đấy

- Hôm bữa tổng giám đốc đi hưởng trăng mật cô ấy cũng xin nghỉ việc tôi nghi ngờ...

- như mọi khi thư ký Kim lại phải ra giải tán hội bà tám “các cô lại hết việc làm rồi hay gì? Mau trở về chỗ làm”

Bỗng nhiên tay anh vô vồ lên vai trưởng phòng Kim: “Không cần giữ nữa” rồi anh quay sang cao giọng cổ tình để cho đám “bà 8” nghe thấy “Vợ à”

- Vợ?? Đúng là như mình nghĩ rồi” đám nhân viên lại bàn tán với nhau nhưng là bàn tán trong một nhóm chat trên điện thoại

- Tổng giám đốc giữ lâu thật

- Vậy là hết cơ hội rồi

“Mọi người chú ý nghe tôi nói, 24 tháng này là sinh nhật của Thiên Di tôi tôi mời mọi người đến Hàn gia tham dự sinh nhật của tôi”

- Đúng là con gái của Hàn chủ tịch rồi

- Ngưỡng mộ Thiên Di ghê, mới vào làm không lợi dụng chức quyền của bố mà lên chức cao lại đi làm chức trợ lý cho bộ phận nhỏ mà có Lục tổng kêu vào làm trợ lý chứ không là một mối hơn rồi

“Sao mọi người im lặng vậy, đến chung vui thôi mà, mà mọi người bận thì thôi vậy” Thiên Di rũ mặt xuống

“tất nhiên sẽ đến rồi Lục tiểu phụ nhân” cả phòng kế toán đồng thanh nói

To be continued

Làm truyện giờ nhạt quá

33. Chương 33: Đoạn Cuối

Hôn Nhân Cho Sự Nghiệp - Kie (Gin)

<33>

Ngày 24 - Hàn gia

Mỗi ai đến đều tặng quà cho Thiên Di rồi nói “Chúc mừng Lục phu nhân tương lai”, riêng Lục Thần anh chỉ mang xác đến mà không mang quà để tặng cô “Chúc mừng vợ của anh”

Cô chìa tay ra đòi quà “Quà của em đâu?”

“Anh tặng cái thân này cho em là được rồi” Anh cười cười rồi ôm cô “Vợ à, thêm tuổi mới rồi đừng hung dữ với anh nữa nha”

Cô bĩu môi “ai hung dữ với anh chứ, là anh hay ăn hiếp em đó” cô ôm lại anh

“Mmm... Chúng tôi thấy hết cả rồi nha” Tất cả người đến tham dự đồng thanh hô lên còn cô và anh chỉ cười ngại ngùng

Thế là buổi sinh nhật của Thiên Di diễn ra rất suôn sẻ

Đêm hôm đó trong phòng chung của Thiên Di và Lục Thần lại có những âm thanh ma mị ám muội ướt át

“Sau này chỉ được yêu một mình anh thôi nhé”

Kết nhật

To be continued

Chuyện sẽ có thêm một phần để ngược nam nữ chính:>>

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hon-nhan-cho-su-nghiep>